

สาระสังเขปบทความวารสาร

กรกฎาคม ๒๕๕๒

H1N1

กลุ่มงานห้องสมุด สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๐๕๖, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๒๖, ๐ ๒๒๔๔ ๑๒๗๗

<http://www.parliament.go.th/library>

คำนำ

วารสารวิชาการ เป็นสื่อความรู้ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษา ค้นคว้า อ้างอิง ที่ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้ทราบถึงความก้าวหน้า และผลงานใหม่ๆ ในแขนงวิชาต่างๆ กลุ่มงานห้องสมุด สำนักวิชาการ ได้คัดเลือกบทความที่น่าสนใจจากวารสารที่มีให้บริการในห้องสมุด มาจัดทำสาระสังเขปรายเดือน เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้กับสมาชิกรัฐสภาและผู้ใช้ ได้เข้าถึงวารสารและเป็นคู่มือในการติดตามเลือกอ่านบทความที่สนใจจากวารสารที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและมากที่สุด

สาระสังเขปบทความวารสาร ฉบับนี้ได้ดำเนินเข้าสู่ปีที่ 5 หากผู้ใช้งานใดมีความประสงค์จะอ่านบทความ หรือวารสารฉบับใด โปรดติดต่อที่เคาน์เตอร์บริการสารสนเทศ ห้องสมุดรัฐสภา สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา 3 ชั้น 1 ถนนอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 หมายเลขโทรศัพท์ 0 2244 1287, 0 2244 1375 หรือ e-mail : wanchinee@parliament.go.th, และ pot2508@hotmail.com

กลุ่มงานห้องสมุด สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กรกฎาคม 2552

คำชี้แจง

สาระสังเขปบทความวารสารเล่มนี้ เป็นการสรุปย่อเนื้อหาของบทความจากวารสารต่างๆ ทั้งวารสารภาษาไทยและวารสารภาษาอังกฤษ โดยจัดเรียงตามลำดับชื่อวารสาร ภายใต้ชื่อวารสารจัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อบทความ ตั้งแต่ ก-ฮ หรือ A-Z รายละเอียดประกอบด้วย

ชื่อวารสาร

บทคัดย่อ

1. “การคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืชตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 ในบริบทของข้อตกลงระหว่างประเทศ”. / โดย สมชาย รัตนเชื้อสกุล. ว.บทคัดย่อ. ปีที่ 64 ตอน 2 (มิถุนายน 2551) : 34-58.

ประเทศไทยมีทรัพยากรพันธุกรรมพืชที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งนับวันทรัพยากรประเภทนี้ยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เมื่อประเทศอุตสาหกรรมนำไปใช้เป็นวัตถุดิบหลักในเทคโนโลยีชีวภาพและสร้างสรรค์นวัตกรรม หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่สร้างมูลค่าสูงทางเศรษฐกิจ และปกป้องผลประโยชน์ของตนด้วยระบบทรัพย์สินทางปัญญา จึงเกิดขึ้นได้แย้งว่าประเทศเจ้าของทรัพยากรซึ่งมักเป็นประเทศกำลังพัฒนา ต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรเหล่านี้ไว้ แต่กลับไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ ในขณะที่ประเทศอุตสาหกรรมเป็นผู้รับผลประโยชน์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น โดยใช้กลไกของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งพฤติกรรมของประเทศอุตสาหกรรมที่นำทรัพยากรของประเทศกำลังพัฒนาไปใช้ โดยไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนใดๆ ก็คือ การขโมยเช่นกัน ความรุนแรงของปัญหาผลักดันให้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพถือกำเนิดขึ้น โดยประเทศไทยเข้ามาเป็นภาคีด้วยและได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 บทความเรื่องนี้จะวิเคราะห์การคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืชในประเทศไทยภายใต้ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะแสดงให้เห็นแนวคิด หลักการมาตรการทางกฎหมาย และปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดของกฎหมายดังกล่าว โดยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) แนวคิดและหลักการการคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืช 2) หลักการและโครงสร้างทั่วไปของ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 3) วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายที่ให้คุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืช และ 4) บทสรุปและข้อเสนอแนะต่อการคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืชในประเทศไทย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
คำชี้แจงวิธีใช้.....	ข
สารบัญ.....	ค-ง
กฎหมายใหม่.....	1
การเงินธนาคาร	3
เทคโนโลยีเกษตรแนวใหม่.....	5
ธรรมเนียม ฉบับกฎหมายธุรกิจ.....	7
ธรรมเนียม ฉบับเอกสารภาษีอากร	9
บทบัญญัติ.....	12
นโยบายพลังงาน	13
BUSINESS LAW & HUMAN RESOURCES.....	15
ผู้ส่งออก	17

สารบัญ

	หน้า
FOR QUALITY.....	19
ยุติธรรม.....	22
ศิลปวัฒนธรรม.....	24
เศรษฐกิจและสังคม.....	27
สรรพากรสาส์น.....	29
ส่งเสริมการลงทุน.....	31
สารคดี.....	34
อีคอนนิวส์.....	36
เอกสารภาษีอากร.....	37

ภาคผนวก

R “ใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009”

กฎหมายใหม่

1. “คำสั่งอายัดของ คตส.กับกรมสรรพากร”. / โดย วัส ดิงสมิตร. ว.กฎหมายใหม่. ปีที่ 6 ฉบับที่ 105 (มีนาคม 2552) : 54-59.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง คำสั่งอายัดของ คตส. กับกรมสรรพากรจากข้อเท็จจริงที่ว่าธนาคารผู้ฟ้องคดีถูกหน่วยงานทางปกครอง 2 แห่ง คือ คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐและกรมสรรพากรผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งอายัดทรัพย์สินของบุตร 2 คน ของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยอาศัยกฎหมายคนละฉบับ ซึ่งทำให้ธนาคารเกิดความสับสนว่าจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานใด ศาลตัดสินว่า คำสั่งอายัดทรัพย์สินของ คตส. ยังคงมีผลผูกพันธนาคารผู้ฟ้องคดี ซึ่งรับฝากเงินที่ถูกอายัดไว้ให้ต้องปฏิบัติตามจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง ดังนั้น แม้ต่อมารกรมสรรพากรผู้ถูกฟ้องคดีจะมีคำสั่งอายัดตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร และเรียกให้ธนาคารฯ ส่งเงินรับฝากที่ถูกอายัดไว้ให้แก่กรมสรรพากรก็ตาม คำสั่งอายัดตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากรของกรมสรรพากรไม่มีผลเป็นอันยกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งของ คตส. แต่อย่างใด และแม้ว่าธนาคารฯ ยังคงเก็บรักษาเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวไว้ก็ไม่มีผลกระทบต่อบุริมสิทธิและการบังคับชำระหนี้ของกรมสรรพากรในฐานะเจ้าหนี้ที่ภาษีอากร

2. “ยกฟ้อง 5 สรรพากรอุ้มภาษีชินฯ”. / โดย เมธิ ศรีอนุสรณ์. ว.กฎหมายใหม่. ปีที่ 6 ฉบับที่ 105 (มีนาคม 2552) : 4-25.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง คำพิพากษาในกรณีฟ้องเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรที่เกี่ยวข้องกับคดีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ได้โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น (มหาชน) ที่อยู่ในชื่อของ นางสาวดวงตา วงศ์ภักดี เป็นผู้ถือหุ้นแทนให้แก่ นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยหลักเลี่ยงการเสียภาษี ในข้อหาตามมาตรา 154 ฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีโดยทุจริตหรือไม่เรียกเก็บภาษีหรือกระทำหรือไม่กระทำเพื่อให้ผู้อื่นไม่ต้องเสียภาษีและตามมาตรา 157 ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ซึ่งองค์คณะผู้พิพากษาคดีนี้วินิจฉัยว่าการปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยทั้ง 5 ได้ใช้ความรู้ความสามารถเต็มที่ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้มีเจตนาทุจริต ฟังไม่ได้ว่ามีเจตนาทุจริตจึงให้ยกฟ้อง อย่างไรก็ตามคดีนี้มีบันทึกความเห็นแย้งคำตัดสินขององค์คณะ โดยท่านมานิตย์ สุขอนันต์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาและท่านชีพ จุลมนต์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบสำนวนคดี มีความเห็นโต้แย้งว่าจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 น่าจะมีความผิดตามมาตรา 157 ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

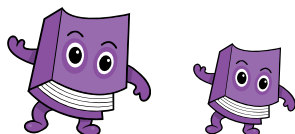
3. “วิเคราะห์คำพิพากษาศาลแพ่งคดีผู้บริโภคดี พบ.644/2551 บทพิสูจน์ความรวดเร็วของกระบวนการพิจารณา
คดีและความรอบคอบและรัดกุมของการทำคำพิพากษาของศาล”. / โดย นนทวัชร นวตระกูล

พิสุทธิ. ว.กฎหมายใหม่. ปีที่ 6 ฉบับที่ 105 (มีนาคม 2552) : 38-51.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง คดีแรกที่ผู้บริโภคดีฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคดี พ.ศ. 2551 หลังจากที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งเป็นคดีระหว่าง นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง โจทก์ กับ บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด จำกัดที่ 1 และกรมการขนส่งทางอากาศ จำกัดที่ 2 ฟ้องชดใช้ค่าเสียหายในกรณีที่เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยและไม่สบายใจในการเดินทางเนื่องจากในอาคารสนามบินไม่มีการตรวจค้นผู้โดยสารเพื่อหาวัตถุระเบิดและโลหะหนักด้วยเครื่องมือตรวจค้นแบบชนิดที่ให้คนเดินผ่าน โดยศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดตัดสินคดีโดยสรุปสาระสำคัญ 2 ประเด็น คือ ประเด็นเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์ต่อศาลแพ่ง และประเด็นเรื่องความรับผิดชอบของจำเลยทั้งสอง และได้มีคำพิพากษาให้กรมการขนส่งทางอากาศชดใช้ค่าเสียหาย สำหรับความเสียหายต่อจิตใจเป็นจำนวนเงิน 50,000 บาท แก่โจทก์ ซึ่งในบทความนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเท็จจริงแห่งคดี และบทวิเคราะห์คำพิพากษาแห่งคดี เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

4. “อนาจาร หรือ ข่มขืนกระทำชำเรา”. / โดย สุรสิทธิ์ แสงวิโรจน์พัฒน์. ว.กฎหมายใหม่. ปีที่ 6 ฉบับที่ 105 (มีนาคม 2552) : 52-53.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง จุดแบ่งแยกระหว่างการกระทำอนาจารและการข่มขืนกระทำชำเราในความคิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งประเทศไทยได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายใหม่ตามมาตรา 276 และได้ให้คำนิยามของการกระทำชำเราไว้ว่า หมายถึง การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่าถ้อยคำว่า “กระทำกับ” มีขอบเขตแค่ไหน จากข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3577/2551 การถู็ไถอวัยวะเพศและการใช้มือลูบคลำอวัยวะเพศ ศาลตัดสินว่าเป็นเพียงการกระทำอนาจารเท่านั้น แต่ถ้าข้อเท็จจริงนี้เกิดขึ้นขณะที่มีการบังคับใช้กฎหมายอาญาใหม่นี้ การถู็ไถจะอยู่ในความหมายของคำว่า “กระทำกับ” หรือไม่ จึงเป็นปัญหาที่ต้องรอคำพิพากษาศาลฎีกาในอนาคตต่อไป

การเงินธนาคาร

1. “กรุงเทพพาณิชย์ *Bank of the Year 2009*”. ว.การเงินธนาคาร. ฉบับที่ 324 (เมษายน 2552) : 164-170.

ว.การเงินธนาคารได้ทำการจัดอันดับธนาคารแห่งปี 2552 โดยใช้ผลประกอบการของธนาคารพาณิชย์ทั้ง 15 แห่ง ในรอบปี 2551 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2551 มาพิจารณาจัดอันดับสำหรับปัจจัยที่ใช้วัดได้พิจารณาถึงอัตราส่วนทางการเงินทั้งหมด 10 ด้าน ที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของแต่ละธนาคาร ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิต่อรายได้รวม กำไรต่อหุ้น มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น สินทรัพย์ อัตราส่วนสินเชื่อที่ได้ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม สักรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อสินเชื่อรวม อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงความสามารถในการแข่งขันของธนาคารที่สะท้อนออกมาในรูปของผลประกอบการที่ดี รวมทั้งเรื่องของเสถียรภาพและความมั่นคงของธนาคาร สำหรับผลการจัดอันดับธนาคารแห่งปี 2552 ปรากฏว่า ธนาคารกรุงเทพ และธนาคารไทยพาณิชย์ ได้ครองตำแหน่งธนาคารแห่งปีร่วมกัน ทำให้ไม่มีอันดับที่ 2 ส่วนอันดับที่ 3 ได้แก่ ธนาคารเกียรตินาคิน อันดับที่ 4 ธนาคารกสิกรไทย และอันดับที่ 5 ธนาคารทีสโก้

2. “โจทย์... สร้างชาติเกาหลี (ภาค 2)”. / โดย สุวภา เจริญยิ่ง. ว.การเงินธนาคาร. ฉบับที่ 325 (พฤษภาคม 2552) : 100-102.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ความพยายามในการพัฒนาประเทศของเกาหลี ซึ่งเป็นรายละเอียดต่อจากฉบับที่แล้ว โดยเกาหลีมีมุมมองว่าในการสร้างชาตินั้น ระบบเศรษฐกิจควรพัฒนามาจากพื้นฐานความรู้เป็นหลัก ดังนั้นกลไกการสร้างชาติจึงยึดการสร้างระบบการศึกษาและพัฒนาบุคลากร ทั้งพื้นฐานด้านข้อมูลไปสู่การค้นคว้าวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ของประเทศ โดยตั้งโจทย์ที่ว่าเมื่อประเทศมีประชาชนที่มีความรู้ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถพัฒนาประเทศไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ดีได้ และเมื่อมีเศรษฐกิจดีประชาชนก็สามารถทำงานสำหรับการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างสรรค์สินค้าใหม่หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นพื้นฐานให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างยั่งยืน

3. “เปลี่ยนกติกาทางเศรษฐกิจทางรอดเดียวของระบบทุนนิยม”. / โดย กิตติรัตน์ ณ ระนอง. ว.การเงิน

ธนาคาร. ฉบับที่ 325 (พฤษภาคม 2552) : 64-66.

 วิฤตการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งสำคัญที่โลกกำลังเผชิญอยู่ถูกมองว่าเป็นปัญหาของเครื่องมือทางการเงิน การลงทุนสมัยใหม่ ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้บริการแก่ผู้ซื้อบ้านที่ไม่ค่อยประมาณตนในประเทศสหรัฐอเมริกา จนลุกลามไปสู่ตลาดหุ้นทุกแห่งในโลก และยังส่งผลให้สถาบันการเงินเก่าแก่ที่สำคัญของโลกจำนวนมากล้มละลาย บทความนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นผลจากระบบทุนนิยมเสรีประชาธิปไตยที่มีการแข่งขันเสรีแบบใครเก่งก็จะได้ความสำเร็จและอยู่รอดได้ ขณะเดียวกันก็ไม่มีที่อยู่สำหรับผู้ที่พ่ายแพ้ และยังเป็นระบบที่ทำให้เกิดช่องว่างทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษากว้างขึ้น ซึ่งการที่ไม่มีกำแพงขวางกั้นทางเศรษฐกิจที่เป็นกติกาทางการค้าที่สำคัญของโลก ทำให้เกิดการเก็งกำไรส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าโภคภัณฑ์อย่างรุนแรง และส่งผลต่อเนื่องเป็นการไร้เสถียรภาพราคาโดยรวมไปทั่วโลกเศรษฐกิจ พร้อมกันนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าแนวทางแก้ไขที่ผู้บริหารประเทศส่วนใหญ่นำมาใช้ยังยึดติดอยู่กับความเข้าใจดั้งเดิม ที่เชื่อว่าการแก้ไขภาวะการทรุดตัวของเศรษฐกิจต้องใช้วิธีการกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยนโยบายการเงิน (การลดอัตราดอกเบี้ย) และนโยบายการคลัง (การใช้นโยบายงบประมาณขาดดุล) จะสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในประเทศได้ ขณะที่ผู้เขียนเชื่อว่ามันไม่ใช่แนวทางที่จะสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจได้ แต่ประเทศทุนนิยมเสรีประชาธิปไตยควรหันมาร่วมมือกัน คิดสร้างระบบผสมผสานที่เปลี่ยนเป้าหมายทางเศรษฐกิจจากการมีจีดีพีสูง มาสู่การมีอัตราการจ้างงานที่ดี ก่อนที่เศรษฐกิจจะหายหน้าหายตาจะเสียหาย

4. “รัฐธรรมนูญฉบับที่ระบบทางรอดประเทศไทยจากวิกฤต”. / โดย สุวิทย์ เมษินทรีย์. ว.การเงินธนาคาร.

ฉบับที่ 325 (พฤษภาคม 2552) : 54-62.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ประเทศไทยกับการตกอยู่ในภาวะวิกฤติซ้อนวิกฤติ ซึ่งเป็นวิกฤติที่เกิดจากทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเลวร้ายที่สุดอย่างไม่เคยประสบมาก่อน และท่ามกลางวิกฤติดังกล่าวนี้จึงเป็นภารกิจสำคัญของรัฐบาลในการเตรียมรับมือและหาแนวทางแก้ไข และแนวทางที่ผู้เขียนนำมาเสนอ คือ การปฏิรูปธรรมาภิบาลเชิงระบบ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างสังคมที่ยั่งยืนและเป็นสุข และต้องประกอบไปด้วยความโปร่งใส ความมีประสิทธิภาพ ความมีประสิทธิผล ความรับผิดชอบร่วมกัน เป็นต้น ธรรมาภิบาลเชิงระบบดังกล่าวครอบคลุมถึงธรรมาภิบาลของภาคส่วนต่างๆ ใน 3 ระดับที่สัมพันธ์กัน ดังนี้ 1) ปัจเจกภิบาล 2) ธรรมาภิบาลเชิงสถาบัน 3) โลกาภิบาล พร้อมกันนี้ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นว่า วิกฤติที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ล้วนมาจากรากเหง้าของ “ความไม่สมดุลของอำนาจ” “ความไม่สมดุลของความมั่งคั่ง” และ “ความไม่สมดุลของโอกาส” ของผู้คนในทุกภาคส่วน ดังนั้นการจะแก้วิกฤติได้จึงต้องมีการรื้อปรับธรรมาภิบาลทั้งระบบ

เทคโนโลยีเกษตรแนวใหม่

1. “การแก้ไขปัญหาหาระบบนมโรงเรียนในประเทศไทย”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.เทคโนโลยีเกษตร
แนวใหม่. ปีที่ 9 ฉบับที่ 105 (พฤษภาคม 2552) : 52-55.

 บทความเรื่องนี้นำเสนอสาระสำคัญจากการเสวนาเพื่อแก้ปัญหานมโรงเรียน จัดโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ชี้ประเด็นปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหานมโรงเรียน เสนอรัฐบาล โดยภาพรวมการผลิตน้ำนมโคภายในประเทศไม่เพียงพอต่อการบริโภค ในส่วนของนมโรงเรียนมาจากการผลิตของโรงนมรายใหญ่ 30 เฟอร์เซ็นต์ รายย่อย 50 เฟอร์เซ็นต์ และสหกรณ์ 20 เฟอร์เซ็นต์ สำหรับการแก้ไขปัญหาทั้งระบบนมโรงเรียนควรใช้น้ำนมดิบ โดยมีมาตรการตรวจสอบการซื้อน้ำนมดิบที่เป็นจริงและให้ระดับนโยบายกำหนดให้มีมาตรการการตรวจสอบการปลอมปนนมผงในนมโรงเรียน และนมพร้อมดื่มที่ระบุผลกว่าทำจากน้ำนมโคสด ให้ราคาน้ำนมดิบอยู่ในสภาพกึ่งลอยตัวที่อิงกับการขึ้นลงของราคาตลาดโลกภายใต้การกำกับของคณะกรรมการโคนมฯ เพื่อให้ตลาดน้ำนมดิบแข็งแกร่งขึ้น

2. “จุลินทรีย์เกษตร”. / โดย เกษม สร้อยทอง. ว.เทคโนโลยีเกษตรแนวใหม่. ปีที่ 9 ฉบับที่ 105 (พฤษภาคม 2552) : 76-78.

 กล่าวถึงความสำคัญของจุลินทรีย์ในการนำไปใช้เพื่อลดปริมาณการเกิดโรคพืช เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้แก่เกษตรกรในการนำเทคโนโลยีการควบคุมโรคพืชหรือการนำจุลินทรีย์ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการทำความเข้าใจถึงกลไกการควบคุมโรคของจุลินทรีย์ในแต่ละโรคมักแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความสามารถเฉพาะที่ของจุลินทรีย์แต่ละสายพันธุ์ ซึ่งกลไกที่เกี่ยวข้องกับขบวนการต่อต้านเชื้อโรคพืชมี 5 ลักษณะ คือ 1) การแย่งอาหารกัน 2) การสร้างสารปฏิชีวนะและการสลายตัวของเชื้อโรคพืช 3) การเป็นปรสิตของเชื้อโรคพืชหรือเชื้อราฆ่าเชื้อโรค 4) การขัดขวางการเจริญของเชื้อโรคพืช และ 5) การสร้างภูมิคุ้มกันโรค

3. “ชุดตรวจสอบสารพิษตกค้างไซเบอร์เมทรินเบื้องต้นชนิดพกพา”. / โดย นवलศรี โชตินันท์.
ว.เทคโนโลยีเกษตรแนวใหม่. ปีที่ 9 ฉบับที่ 105 (พฤษภาคม 2552) : 82-83.

 กล่าวถึงการนำชุดตรวจสอบสารพิษตกค้างไซเบอร์เมทรินในผักและผลไม้ ซึ่งสารพิษไซเบอร์เมทริน เป็นยาฆ่าแมลงกลุ่มไพเรทรอยด์ ที่สามารถออกฤทธิ์กำจัดศัตรูพืชได้หลายชนิด และเป็นสารพิษที่เกษตรกรปลูกผักในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเกือบ 100 เฟอร์เซ็นต์ ใช้พ่นกำจัดศัตรูพืช สารพิษดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่ตรวจพบสารตกค้างในผักและผลไม้ส่งออกมาตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมา โดยเฉพาะ

พวกสมุนไพร เช่น ใบกะเพราและใบโหระพา พบมีสารพิษไซเบอร์เมทรินมากถึง 70 เปอร์เซ็นต์ รวมทั้งในพืชผักและผลไม้ต่างๆ ที่ส่งออก ทำให้ประเทศผู้นำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศไทยส่งสินค้ากลับคืน กรมวิชาการเกษตรจึงได้คิดค้นอุปกรณ์การตรวจสอบสารพิษอย่างง่าย เพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหาสารพิษตกค้างในพืชผักและผลไม้ก่อนออกสู่ผู้บริโภค ซึ่งทำให้สามารถจำแนกได้ว่าผลิตผลต่างๆ มีการปนเปื้อนสารพิษไซเบอร์เมทรินอยู่ในเกณฑ์ที่มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากลหรือไม่

4. “ม. แม่โจ้และเลี้ยงกวางเชิงเศรษฐกิจ ... ธุรกิจใหม่ที่น่าสนใจ”. / โดย จิตติกานต์. ว.เทคโนโลยีเกษตร

แนวใหม่. ปีที่ 9 ฉบับที่ 105 (พฤษภาคม 2552) : 56-59.

 นำเสนอความรู้ในการเลี้ยงกวางเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งฝ่ายพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้ศึกษาและทดลองเลี้ยงเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่เกษตรกรนำไปประกอบอาชีพ และพัฒนาไปสู่การเลี้ยงกวางในเชิงเศรษฐกิจต่อไป ในส่วนประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีขีดความสามารถในการพัฒนาด้านปศุสัตว์เพื่อการค้า ซึ่งการเลี้ยงกวางในประเทศไทยทำกันมานานแล้ว แต่เป็นการเลี้ยงเพื่อนุรักษ์ สำหรับการเลี้ยงเพื่อการค้ายังมีอยู่น้อยมาก เนื่องจากในอดีตกวางเป็นสัตว์ป่าที่กฎหมายคุ้มครอง ในปี 2535 รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฉบับใหม่ ซึ่งอนุญาตให้เอกชนเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าบางชนิดได้ เช่น กวางม้า เนื้อทราย เก้ง และกระจงเล็ก แต่ต้องทำเรื่องขออนุญาตจากกรมป่าไม้ก่อน สำหรับกวางที่นำมาเลี้ยงในประเทศไทยเป็นกวางพันธุ์ซัว กระจายอยู่ตามฟาร์มต่างๆ ในกลุ่มผู้เลี้ยงกวางทั่วประเทศประมาณร้อยละกว่าร้อยละ โดยมีการกระจายกวางทั่วประเทศประมาณ 5,000 กว่าตัว ด้านการซื้อขายยังมีในปริมาณน้อยส่วนใหญ่ขายโดยฟาร์มที่มีกวางจำนวนมากเท่านั้น ส่วนเกษตรกรรายย่อยจะนำไปฆ่าและขายเนื้อตามร้านอาหารหรือรีสอร์ทเป็นส่วนใหญ่

5. “อุปสรรคการเจริญเติบโตของธุรกิจฟาร์มสุกรไทย”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.เทคโนโลยีเกษตร

แนวใหม่. ปีที่ 9 ฉบับที่ 105 (พฤษภาคม 2552) : 23-27.

 กล่าวถึงเรื่องโรคระบาดในสุกรซึ่งเป็นอุปสรรคหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสุกรในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา สำหรับโรคที่ยังต้องให้ความสนใจอย่างต่อเนื่องคือไวรัส PRRS ซึ่งมีการระบาดอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการระบาดในฝูงแม่สุกรซึ่งสะท้อนว่ามีภูมิคุ้มกันต่อโรคลดลง สำหรับแนวทางในการป้องกันโรคและควบคุมโรคนี้พบว่าทั่วโลกมีการใช้โปรแกรมวัคซีน ดังนี้ **กรณีการใช้เชื้อเป็น** **กรณีใช้เชื้อตาย** และ**กรณีไม่ใช้วัคซีนใด** ทั้งนี้อุตสาหกรรมสุกรในเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการพัฒนาคุณภาพไปค่อนข้างมาก และมีความสามารถในการพัฒนาการเลี้ยงได้อย่างมีมาตรฐานมากขึ้น มีการส่งออกเนื้อสุกรทั้งเนื้อสุกรแช่เย็นและแช่แข็ง และเนื้อสุกรแปรรูปประมาณ 12,000 ตันต่อปี โดยมีประเทศคู่ค้าหลัก คือ ญี่ปุ่นฮ่องกงและสิงคโปร์

ธรรมเนียมฉบับกฎหมายธุรกิจ

1. “ค่าชดเชยพิเศษ”. / โดย พงษ์รัตน์ เครือกลิ่น. ว.ธรรมเนียม ฉบับกฎหมายธุรกิจ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 77

(พฤษภาคม 2552) : 27-33.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ค่าชดเชยพิเศษ ซึ่งนอกจากค่าชดเชยธรรมดาแล้วกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ยังให้ความคุ้มครองลูกจ้างให้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษอีกด้วย โดยบัญญัติค่าชดเชยพิเศษไว้ 2 กรณี ได้แก่ ค่าชดเชยพิเศษเนื่องจากการย้ายสถานประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานตามมาตรา 120 ซึ่งต้องมียกประกอบ ดังนี้ 1) นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น 2) การย้ายมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อลูกจ้างหรือครอบครัว 3) นายจ้างแจ้งการย้ายล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน และ 4) ลูกจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญาภายใน 30 วัน และนายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษเท่ากับค่าชดเชยปกติภายใน 7 วัน และกรณีที่ 2 ค่าชดเชยพิเศษ เนื่องจากการนำเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีมาใช้ตามมาตรา 121 และมาตรา 122 ซึ่งต้องมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ 1) นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้าง 2) เนื่องจากการนำเครื่องจักรมาใช้เปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงหน่วยงาน กระบวนการผลิตการจำหน่ายและการบริการ 3) นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างเนื่องจากการนำเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีมาใช้ และ 4) นายจ้างต้องบอกกล่าวล่วงหน้า 60 วัน และจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้แก่ลูกจ้างสำหรับอายุงานที่เกิน 6 ปี ปีละไม่ต่ำกว่าค่าจ้าง 15 วัน ไม่เกินค่าจ้าง 360 วัน

2. “ใคร? คือ นายจ้าง และนายจ้างมีหน้าที่อย่างไร? ในงานประกันสังคม”. / โดย ปรานี สุขศรี. ว.ธรรมเนียม

ฉบับกฎหมายธุรกิจ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 77 (พฤษภาคม 2552) : 34-40.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง นายจ้างและอำนาจหน้าที่ของนายจ้างตามกฎหมายประกันสังคม ซึ่งนายจ้างตามกฎหมายประกันสังคม หมายถึง “ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้าง และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย” หน้าที่ของนายจ้างตามกฎหมายประกันสังคมมีหน้าที่หลายประการ คือ 1) ขึ้นทะเบียนนายจ้าง 2) จ่ายเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง 3) หน้าที่หักค่าจ้างของลูกจ้างเท่ากับจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบ 4) หน้าที่รับผิดชอบเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน 5) นำส่งเงินสมทบ 6) หน้าที่จ่ายเงินเพิ่ม 7) หน้าที่ต้องแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริง 8) หน้าที่ในการจัดทำทะเบียนผู้ประกันตน 9) หน้าที่เป็นผู้รับการตรวจที่ดี และ 10) หน้าที่ให้ข้อเท็จจริงกับพนักงานเจ้าหน้าที่

3. “**ประกันตน ประกันสังคม อย่างไร**”. / โดย นิวัฒน์ อริยะ. ว.ธรรมนิติ ฉบับกฎหมายธุรกิจ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 77 (พฤษภาคม 2552) : 6-22.

 บทความเรื่องนี้อธิบายถึงสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคม ซึ่งพระราชบัญญัติประกันสังคมได้สร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นโดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคม เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นในกรณีต่างๆ โดยผู้ประกันสังคมมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุน ดังนี้ 1) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย 2) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร 3) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ 4) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย 5) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร 6) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ และ 7) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา 39

4. “**สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการในอาคาร**”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.ธรรมนิติ ฉบับกฎหมายธุรกิจ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 77 (พฤษภาคม 2552) : 90-97.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการในอาคาร ซึ่งกฎหมายกำหนดให้อาคารบางประเภทต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และคนชรา เพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในทางสังคมได้ อาคารที่ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา ได้แก่ ในบริเวณที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สถานศึกษา หอสมุดและพิพิธภัณฑ์สถานของรัฐ สถานีขนส่งมวลชน เช่น ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีรถ ท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน 300 ตารางเมตร รวมถึงสำนักงาน โรงแรม หอประชุม สนามกีฬา ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า ประเภทต่างๆ ที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน 2,000 ตารางเมตร ซึ่งแต่ละอาคารต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก ทางลาดและลิฟท์ บันได ที่จอดรถ ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคารและทางเชื่อมระหว่างอาคาร ประตู ห้องลิฟท์ และพื้นผิวต่างสัมผัส สิ่งอำนวยความสะดวกแต่ละอย่างจะมีรายละเอียดตามที่กฎหมายกำหนดไว้

5. “**สุสานนี้ไม่ใช่สุสานภูเตศวร**”. / โดย น้อยแบบม. ว.ธรรมนิติ ฉบับกฎหมายธุรกิจ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 77 (พฤษภาคม 2552) : 98-102.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง คำพิพากษาศาลปกครองในประเด็นการก่อสร้างสุสานในที่สาธารณะจากข้อเท็จจริงที่ราษฎรก่อสร้างสุสานฝังศพของพ่อสามีโดยไม่ได้ขออนุญาตตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 ฝ่ายปกครองจึงมีคำสั่งให้รื้อถอนสุสานดังกล่าวภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ราษฎรได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยอ้างว่าฝ่ายปกครองมีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาให้ยกฟ้องด้วยเหตุผลที่ว่า การจะกล่าวอ้างว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้นั้น ต้องเป็นกรณีที่ผู้กล่าวอ้างมีสิทธิตามกฎหมายจะได้รับสิทธินั้นๆ แต่ไม่ได้รับสิทธินั้นๆ เพราะการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมไม่ใช่กรณีที่ผู้กระทำผิดด้วยกัน แต่ผู้กระทำผิดบางคนยังมิได้ถูกดำเนินคดี ฉะนั้น การที่ราษฎรกระทำผิดในทำนองเดียวกันกับเจ้าของสุสานรายอื่นที่ยังมิได้ถูกดำเนินคดี จึงไม่ใช่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ศาลปกครองจึงยกฟ้อง ราษฎรต้องรื้อถอนสุสานตามคำสั่งของศาลปกครอง

6. อนุญาโตตุลาการในสัญญาแฟรนไชส์. / โดย สมชาย รัตนชื่อสกุล. ว.ธรรมนิติ ฉบับกฎหมายธุรกิจ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 77 (พฤษภาคม 2552) : 23-26.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง อนุญาโตตุลาการในสัญญาแฟรนไชส์ ซึ่งเป็นวิธีการระงับข้อพิพาทรูปแบบหนึ่งนอกจากศาล โดยมีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาว่าควรมีข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการในสัญญาแฟรนไชส์หรือไม่ จึงต้องศึกษาเนื้อหาของอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ว่ามีเนื้อหาเป็นอย่างไร และมีประโยชน์ต่อสัญญาแฟรนไชส์อย่างไร บทความนี้จึงได้อธิบายถึง มาตรา 43 กรณีที่ศาลไม่อาจบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ 6 กรณี อาทิเช่น ปัญหาเรื่องความสามารถของคู่สัญญาตามสัญญาอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้บกพร่องในความสามารถ ปัญหาอนุญาโตตุลาการทำเกินขอบเขต ปัญหาเรื่ององค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ เป็นต้น และอธิบายถึงสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งศาลที่ให้บังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ เพื่อให้ทราบรายละเอียดของการอนุญาโตตุลาการก่อนที่จะพิจารณามาใช้กับสัญญาแฟรนไชส์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งสองฝ่าย

1. “ค่าบริการ Service Fee”. / โดย ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม และคุณลักษณะ ตราชูธรรม. ว.ธรรมนิติ ฉบับเอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 333 (มิถุนายน 2552) : 106-116.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง การเสียภาษีของเงินค่าบริการโดยยกตัวอย่างจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4812/2547 ซึ่งเป็นสัญญาให้บริการด้านการตลาดที่บริษัทต่างประเทศ (ประเทศเดนมาร์ก) ตกกลงให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องการบริหารการเงินและด้านการตลาดให้แก่โจทก์ (บริษัททางประเทศไทย) เป็นสัญญาจ้างทำของตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 587 และการจ้างทำของดังกล่าวก็ไม่ปรากฏว่ามีการใช้สิทธิในกรรมวิธี หรือสิทธิในการประกอบกิจการอันเป็นความลับแต่อย่างใด และกรณีที่โจทก์เป็นตัวแทนจำหน่ายของบริษัทต่างประเทศจึงไม่ใช่การให้ใช้สิทธิแห่งเครื่องหมายการค้าหรือสิทธิ

อย่างอื่นอันมีลักษณะทำนองเดียวกันตามมาตรา 40 (3) แห่งประมวลรัษฎากรและสัญญาดังกล่าวก็ไม่ได้มีการตกลงที่จะถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์พิเศษ จึงไม่ใช่ค่าสิทธิตามข้อ 12 วรรคสองแห่งอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศเดนมาร์ก เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนเงินค่าบริการดังกล่าวถือเป็นค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างทำของ อันเป็นเงินได้ในลักษณะเป็นกำไรทางธุรกิจที่บริษัทต่างประเทศซึ่งมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยตามสัญญาข้อ 7 แห่งอนุสัญญาดังกล่าวประกอบพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2503 มาตรา 3 โจทก์จึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

2. **“ตัวบรรเทาภาระภาษี (ตอนที่ 7)”. / โดย ชัยสิทธิ์ ตรีชาธรรม และคุณลักษณะ ตรีชาธรรม. ว.ธรรมนิติ ฉบับเอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 333 (มิถุนายน 2552) : 98-100.**

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ตัวบรรเทาภาระภาษี คือ ค่าลดหย่อนเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ซึ่งเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญและผลประโยชน์ตอบแทนการรับราชการแก่ข้าราชการเมื่อออกจากข้าราชการ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของข้าราชการและเพื่อจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่สมาชิก โดยเงินสะสมที่สมาชิกจ่ายเข้ากองทุนสามารถหักลดหย่อนภาษีได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 300,000 บาทต่อปี ประมวลรัษฎากร มาตรา 42 (17) ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ข้อ 2 (43) ฉะนั้น เงินสะสมที่สมาชิกจ่ายเข้ากองทุนช่วยให้สมาชิกเสียภาษีน้อยลงเท่ากับจำนวนเงินสะสมที่จ่ายคูณด้วยอัตราภาษีขั้นสูงสุดของสมาชิกผู้นั้น การจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนจึงเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการออมและการประหยัดภาษีของสมาชิก

3. **“ปัญหาภาษีสรรพากรกับคำว่า “เงินมัดจำ”. / โดย เพิ่มบุญ แก้วเขียว. ว.ธรรมนิติ ฉบับเอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 333 (มิถุนายน 2552) : 89-97.**

บทความเรื่องนี้อธิบายถึงเงินมัดจำ (The Earnest) กับการเสียภาษีซึ่งการพิจารณาเรื่องเงินมัดจำเพื่อเสียภาษีในแต่ละประเภทตามบทบัญญัติของประมวลรัษฎากร อาทิ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องพิจารณาลักษณะของสัญญาและข้อตกลงในสัญญาแต่ละชนิดบนพื้นฐานของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าเปิดโอกาสโดยขนบธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจให้คู่สัญญาสามารถเรียกเก็บเงินมัดจำกันได้หรือไม่ ถ้าเรียกได้ควรจะเป็นจำนวนเท่าใด และเป็นเงินมัดจำในเรื่องอะไร เช่น สัญญาซื้อขาย สัญญาจ้างทำของ สัญญาให้บริการหรือสัญญาเช่าทรัพย์สิน เป็นต้น ดังนั้น เงินมัดจำจะถือเป็นเงินได้ใน การคำนวณภาษีหรือไม่ ต้องศึกษารายละเอียดอย่างรอบคอบและศึกษาจากคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.73/2541 ให้ได้อีกด้วย

4. **“รู้ลึกกับประมวลรัษฎากร (ตอนจบ)”**. / โดย สมเดช โรจน์คุรีเสถียร. ว.ธรรมนิติ ฉบับเอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 333 (มิถุนายน 2552) : 36-44.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ลักษณะของกฎหมายในประมวลรัษฎากรและการนำไปใช้ให้สอดคล้องกับภาษีอากรที่ต้องเสียในแต่ละเรื่อง โดยได้ยกตัวอย่างปัญหาที่เกิดจากหลักเกณฑ์การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เช่น ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล ปัญหาของภาษีมูลค่าเพิ่ม ปัญหาภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ปัญหาภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการยกตัวอย่างปัญหาในทางปฏิบัติจากคำสั่งของกรมสรรพากร เช่น การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน การหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีรับจ้างทำของ วันทำการของผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อขายสินค้าหรือให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง เป็นต้น และในตอนท้ายได้อธิบายหลักการการวางแผนภาษีไว้ด้วยเพื่อประโยชน์ในการเสียภาษีด้วย

5. **“เรียนรู้ความหมายของคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” เพื่อวางแผนภาษีอย่างมีชั้นเชิง (ตอนจบ)”**.

/ โดย ฤกษ์ฤทธิ เพชรวรกุล และปิยะกรณ์ ตามเสรี. ว.ธรรมนิติ ฉบับเอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 333 (มิถุนายน 2552) : 79-88.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ความหมายของคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” ในประเด็นของมูลค่าหุ้นปันผลที่บริษัทออกให้แก่ผู้ถือหุ้นจะถือว่าเป็นเงินได้พึงประเมินหรือไม่ โดยยกกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับการตีความของความหมายของคำว่าเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรไทย กรณีการขายหุ้นของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น (มหาชน) ให้แก่บริษัทในเครือของกองทุนเทมาเส็กของสิงคโปร์ เพื่อให้เห็นว่าคำว่าเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรไทยนั้นมีความหมายและขอบเขตเพียงใด โดยจะรวมถึงบทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากรไทยให้ทันสมัยเป็นธรรมมากขึ้นในอนาคต

6. **“เสียภาษีให้ถูกๆ”**. / โดย สุวรรณ วลัยเสถียร. ว.ธรรมนิติ ฉบับเอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 333 (มิถุนายน 2552) : 63-65.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง การเสียภาษีถูกต้องตามหลักการและเสียภาษีในอัตราที่ต่ำเท่าที่กฎหมายจะเปิดโอกาสให้ทำได้ ซึ่งมีทางเลือกหลายประการ เช่น ประการแรก หารายได้ประเภทที่ยกเว้นภาษี เช่น กำไรจากการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์หรือกำไรจากการขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ประการที่สอง รายได้ประเภทที่เสียภาษีในอัตราร้อยละต่ำ เช่น ดอกเบี้ยซึ่งผู้จ่ายได้หักภาษีที่จ่ายแล้ว 15% หรือเงินปันผลซึ่งถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้ว 10% ผู้รับไม่ประสงค์จะขอคืนหรือขอเครดิตภาษี ผู้รับก็ไม่ต้องนำมาขึ้นเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษีอีกครั้งหนึ่ง ประการที่สาม ผู้เสียภาษีอาจใช้วิธีหักค่าลดหย่อนให้ได้มากขึ้น เช่น ค่าผ่อนบ้าน ค่าเบี้ยประกันชีวิต ค่าประกันสังคม และประการที่สี่ คนที่มีรายได้ตามมาตรา 40 (1) คือ พนักงานและลูกจ้าง

จะต้องสมัครเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อสามารถหักเงินสะสมดังกล่าวเป็นรายจ่ายได้ถึง 15% ของค่าจ้าง ซึ่งจะทำให้เสียภาษีน้อยลง

1. “การคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืชตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 ในบริบทของข้อตกลงระหว่างประเทศ”. / โดย สมชาย รัตนเชื้อสกุล. ว.บทบัณฑิตย์. ปีที่ 64 ตอน 2 (มิถุนายน 2551) : 34-58.

ประเทศไทยมีทรัพยากรพันธุกรรมพืชที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งนับวันทรัพยากรประเภทนี้ยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เมื่อประเทศอุตสาหกรรมนำไปใช้เป็นวัตถุดิบหลักในเทคโนโลยีชีวภาพและสร้างสรรค์นวัตกรรม หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่สร้างมูลค่าสูงทางเศรษฐกิจ และปกป้องผลประโยชน์ของตนด้วยระบบทรัพย์สินทางปัญญา จึงเกิดขึ้นได้แย้งว่าประเทศเจ้าของทรัพยากรซึ่งมักเป็นประเทศกำลังพัฒนา ต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรเหล่านี้ไว้ แต่กลับไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ ในขณะที่ประเทศอุตสาหกรรมเป็นผู้รับผลประโยชน์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น โดยใช้กลไกของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งพฤติกรรมของประเทศอุตสาหกรรมที่นำทรัพยากรของประเทศกำลังพัฒนาไปใช้ โดยไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนใดๆ ก็คือ การขโมยเช่นกัน ความรุนแรงของปัญหาผลักดันให้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพถือกำเนิดขึ้น โดยประเทศไทยเข้ามาเป็นภาคีด้วยและได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 บทความเรื่องนี้จะวิเคราะห์การคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืชในประเทศไทยภายใต้ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะแสดงให้เห็นแนวคิด หลักการ มาตรการทางกฎหมาย และปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดของกฎหมายดังกล่าว โดยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) แนวคิดและหลักการการคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืช 2) หลักการและโครงสร้างทั่วไปของ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 3) วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายที่ให้คุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืช และ 4) บทสรุปและข้อเสนอแนะต่อการคุ้มครองทรัพยากรพันธุกรรมพืชในประเทศไทย

2. “การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”. / โดย สุวิภา สุภามา และบรรยงค์ อินทร์ม่วง. ว.บทบัณฑิตย์. ฉบับที่ 64 ตอน 2 (มิถุนายน 2551) : 87-105.

การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานท้องถิ่นภาครัฐ เป็นสิ่งที่ท้าทายขององค์กรท้องถิ่นของประเทศไทยและประเทศต่างๆ ทั่วโลก องค์กรท้องถิ่นบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม โดยอิงการถ่ายโอนอำนาจจากรัฐบาลกลางซึ่งสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศต้นแบบที่มีการพัฒนา

กฎหมายหลากหลายฉบับ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม คล้ายประเทศไทย แต่ที่ต่างจากประเทศไทย คือ องค์กรท้องถิ่นของสหรัฐอเมริกามีอำนาจหน้าที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ประเทศไทยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทั่วไปยังไม่มีความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม การวิจัยเกี่ยวกับบทบาท อำนาจและหน้าที่การบังคับใช้กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมีน้อย การวิจัยครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน การกำหนดมาตรการและกลไกการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) วิเคราะห์สถานการณ์มลพิษสิ่งแวดล้อม ปัญหา อุปสรรค และการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการจัดการปัญหามลพิษทางน้ำ กรณีศึกษาแม่น้ำปราจีนบุรี และ 3) การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนา มาตรการ และกลไกการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากกรณีศึกษามลพิษทางน้ำแม่น้ำปราจีนบุรี

3. “การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ครั้งที่ 4/2008 : บทบาทของ

สำนักงานอัยการสูงสุดในการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี”. / โดย อุทัย อาทิวา. ว.บทบัณฑิตย์.

ฉบับที่ 64 ตอน 2 (มิถุนายน 2551) : 1-33.

 การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ครั้งที่ 4/2008 จัดขึ้นที่สำนักงานสหประชาชาติแห่งกรุงเวียนนา ณ ศูนย์ประชุมระหว่างประเทศกรุงเวียนนา ระหว่างวันที่ 8-17 ตุลาคม 2551 (ค.ศ. 2008) การประชุมดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ซึ่งกำหนดให้มีการจัดตั้งการประชุมขึ้นเพื่อปรับปรุงความสามารถของรัฐภาคี ที่จะต่อสู้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและเพื่อส่งเสริมและทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญา สำหรับประเทศไทย แม้ยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญา แต่ก็ได้มีการพัฒนากระบวนการที่เป็นกลไกในการต่อสู้กับการประกอบกิจกรรม ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการประกอบอาชญากรรม ที่กระทำลงในลักษณะขององค์กรหรือขบวนการสอดคล้องกับอนุสัญญาและยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายจำนวนหลายฉบับ ที่มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติในอนุสัญญา โดยบทความนี้จะแยกเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการสรุปผลการประชุม ครั้งที่ 4 เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ของรัฐภาคีต่างๆ และกลุ่มประชาคมระหว่างประเทศในการบังคับใช้กลไกทางกฎหมายและความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องของการสอบสวน การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาต่างๆ และในเรื่องของการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอบทสรุปเนื้อหาของร่างกฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อให้ทราบถึงแนวคิด หลักการ และความ

คืบหน้าของการจัดทำร่างกฎหมายดังกล่าว อันเป็นการดำเนินงานของสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาต่อไป

4. “รัฐสภากับการให้ความเห็นชอบการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ”. / โดย อภัสรา

เทพจำนงค์. ว.บทบัณฑิตย์. ฉบับที่ 64 ตอน 2 (มิถุนายน 2551) : 149-164.

 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 190 ได้กำหนดให้การทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศโดยคณะรัฐมนตรี ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในกรอบการเจรจาและต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนและภายหลังการเจรจาหรือก่อนลงนามในสัญญา ส่งผลทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับบุคคลทั่วไป บทความเรื่องนี้จึงนำเสนอหลักการและแนวคิดสากลของการกำหนดให้รัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาและการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ โดยมีการนำตัวอย่างของประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาศึกษาเพื่อเปรียบเทียบกับของประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าประเทศที่พัฒนาแล้วมีการนำหลักนี้มาใช้หรือไม่อย่างไร

5. “สิทธิที่จะไม่ให้การต่อสู้คดีตามกฎหมายออสเตรเลียและกฎหมายอังกฤษ”. / โดย เขียรพร

วงศ์กำแหงหาญ. ว.บทบัณฑิตย์. ฉบับที่ 64 ตอน 2 (มิถุนายน 2551) : 165-180.

 สิทธิที่จะไม่ให้การต่อสู้คดี เป็นสิทธิที่ได้รับการยอมรับมายาวนานในประเทศที่ใช้กฎหมายคอมมอนลอว์ โดยขอบเขตของการใช้สิทธิอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศ ในประเทศสหราชอาณาจักร สิทธิที่จะไม่ให้การต่อสู้คดีได้ถูกจำกัดโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยความสงบเรียบร้อยและความยุติธรรมทางอาญา พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปลี่ยนแปลงสิทธิที่จะไม่ให้การในคดีอาญาตามหลักกฎหมายคอมมอนลอว์ในขณะที่รัฐต่างๆ ในประเทศออสเตรเลียยังคงเคารพต่อสิทธิที่จะไม่ให้การต่อสู้คดีของผู้ต้องหาหรือจำเลยอย่างเคร่งครัด บทความนี้ มุ่งศึกษาพระราชบัญญัติว่าด้วยพยานหลักฐาน พ.ศ. 2538 (คอมมอนเวลท์) เป็นหลัก ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายระดับสหพันธรัฐ แต่กฎหมายในเรื่องสิทธิที่จะไม่ให้การในคดีอาญาในแต่ละรัฐอาจแตกต่างกันไป โดยหลักการแล้ว กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิที่จะไม่ให้การในคดีอาญาและสิทธิที่จะไม่ให้การปรักปรำตนเองในประเทศออสเตรเลีย ยังคงเดินตามหลักกฎหมายคอมมอนลอว์เป็นส่วนใหญ่ บทความเรื่องนี้ มุ่งที่จะเปรียบเทียบสิทธิที่จะไม่ให้การต่อสู้คดีอาญาในประเทศออสเตรเลียและอังกฤษ โดยแบ่งหัวข้อออกเป็นสิทธิที่จะไม่ให้การต่อสู้คดีอาญาให้ชั้นสอบสวนและสิทธิที่จะไม่ให้การต่อสู้คดีอาญาในชั้นศาล โดยศึกษาถึงคำพิพากษาที่สำคัญและการตีความตัวบทกฎหมายของทั้งสองประเทศ

BUSINESS LAW & HUMAN RESOURCES VARIETY

1. “การสื่อสารในภาวะวิกฤติ”. / โดย วิภา วงศ์สถาพร. ว.Business Law & Human Resources Variety. ปีที่ 7 ฉบับที่ 78 (มิถุนายน 2552) : 63-65.

ปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจโลกตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจ เนื่องจากสาเหตุหลายๆ ด้าน บทความเรื่องนี้ จึงนำเสนอคุณสมบัติของการเป็นนักสื่อสารที่ดีที่ผู้บริหารควรรับทราบเบื้องต้น ดังนี้ คือ 1) ใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง (Use “I” or “We” Language) 2) เน้นข้อความหรือเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารกับพนักงาน (Focus on Contents) 3) ซื่อสัตย์จริงใจ (Be Honest) 4) แสดงความห่วงใยต่อผู้อื่น (Show Concern for Others) 5) ปฏิบัติกับพนักงานด้วยความเสมอภาค (Attitude of “Equality) 6) รับฟังด้วยใจเปิดกว้าง (Listen with an Open Mind) 7) ให้การยกย่องชมเชย (Giving Praise) ซึ่งประกอบด้วย การชมอย่างเฉพาะเจาะจง การชมว่ามีพัฒนาการ การชมอย่างสม่ำเสมอ และการชมอย่างมีกาลเทศะ

2. “9 คำถาม เกี่ยวกับการปิดกิจการชั่วคราว”. / โดย พงษ์รัตน์ เครือกลิ่น. ว.Business Law & Human Resources Variety. ปีที่ 7 ฉบับที่ 78 (มิถุนายน 2552) : 29-78.

ปัจจุบันมีข่าวเรื่องวิกฤติการณ์แฮมเบอร์เกอร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ทั่วโลกและอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องในระยะยาว โดยหากลูกถามมาถึงประเทศไทย ก็จะเป็นปัจจัยลบที่สร้างความยากลำบากให้แก่เศรษฐกิจของประเทศไทยมากยิ่งขึ้นไปอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การปิดกิจการทั้งชั่วคราวและถาวร รวมทั้งการปลดคนงานคงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีข้อพิพาทและปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการใช้สิทธิปิดกิจการชั่วคราวของนายจ้างเป็นจำนวนมาก ดังต่อไปนี้ คือ 1) เมื่อใดนายจ้างจึงสามารถใช้สิทธิปิดกิจการชั่วคราวได้ 2) การปิดกิจการชั่วคราวได้ไม่เกินกี่ครั้ง ครั้งละกี่วัน 3) ปิดกิจการเฉพาะบางส่วนงานได้หรือไม่ 4) ปิดกิจการชั่วคราวทุกวันเสาร์ มีกำหนด 3 เดือน ได้หรือไม่ หรือต้องปิดกิจการติดต่อกัน เช่น ปิดตั้งแต่วันที่ 15 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 5) กรณีใดบ้างที่ปิดกิจการชั่วคราวโดยไม่ต้องจ่ายเงิน 6) ระหว่างปิดกิจการชั่วคราว ห้ามลูกจ้างทำงานกับบุคคลอื่นได้หรือไม่ ไม่อยากให้ลูกจ้างได้รับเงิน 2 ทาง 7) หากมีกรรมการลูกจ้างอยู่ด้วยก่อนปิดกิจการและจ่ายเงิน 75% ต้องได้รับอนุญาตจากศาลแรงงานก่อนหรือไม่ 8) ปิดกิจการชั่วคราวไม่แจ้งรัฐได้หรือไม่ ผลเป็นอย่างไร หากลูกจ้างยินยอม และ 9) หากปิดกิจการชั่วคราวไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา 75 ผลจะเป็นอย่างไร

3. “**ความเครียด (ตอนที่ 2)**”. / โดย สุชาดา สุขสวัสดิ์ ณ อยู่ชยา. ว.Business Law & Human Resources Variety. ปีที่ 7 ฉบับที่ 78 (มิถุนายน 2552) : 44-47.

 โดยปกติ เมื่อมนุษย์ต้องเผชิญกับความเครียด ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นอาจมีทั้งด้านบวกและลบ โดยขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะทางอารมณ์ของแต่ละบุคคล จะเห็นได้ว่า แม้จะพบกับเหตุการณ์เดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่ละคนก็จะมีปฏิกริยาที่แตกต่างกัน บทความเรื่องนี้ จึงนำเสนอเทคนิคการลดความเครียด ดังนี้ คือ

- 1) พยายามหาข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงให้มากที่สุด
- 2) พยายามเปิดใจให้กว้าง
- 3) ทำตัวให้กลมกลืนกับความเปลี่ยนแปลงให้เร็วที่สุด และ
- 4) หากยังมีความกังวลตกค้างอยู่ หาโอกาสที่จะสนทนากับคนอื่นบ้าง

นอกจากนี้ ยังมีคนสำคัญอีกคนหนึ่งที่ต้องมองข้ามไม่ได้ นั่นคือ คนที่เป็นสาเหตุของการเกิดการเปลี่ยนแปลง คนที่ต้องเป็นคนบอกข่าวร้ายหรือคนที่ต้องให้สติแก่คนที่เผชิญกับความเครียด โดยควรต้องมีบทบาท ดังนี้ คือ

- 1) ต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสม ส่งสัญญาณเตือนล่วงหน้า
- 2) สื่อความอย่างตรงไปตรงมา
- 3) เชื้อเชิญชักชวนให้ผู้ได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป
- 4) พยายามสร้างโอกาสในการได้ถามพบปะกับกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบให้บ่อยและสม่ำเสมอ และ
- 5) ดำเนินการสื่อความอย่าหยุด

4. “**ความรับผิดชอบของนายจ้างทางอาญา ในระบบกฎหมายประกันสังคมและกฎหมายเงินทดแทน**”. / โดย

ปราณี สุขศรี. ว.Business Law & Human Resources Variety. ปีที่ 7 ฉบับที่ 78 (มิถุนายน 2552) : 34-42.

 สาเหตุที่กฎหมายประกันสังคมและกฎหมายเงินทดแทนกำหนดบทลงโทษทางอาญา ก็เพื่อที่จะคุ้มครองสิทธิของลูกจ้างหรือผู้ประกันตนหรือบุคคลบาง ประเภทตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นเพียงมาตรการในเชิงป้องปรามหรือป้องกันมิให้นายจ้างรวมถึงผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ผ่าฝืนกฎหมายเท่านั้น มิได้เป็นไปในลักษณะที่มุ่งหมายให้ผู้กระทำความผิด ต้องถูกลงโทษทางอาญา ตามหลักการของการลงโทษทางอาญาทั่วไป ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 จึงได้กำหนดหลักการให้ผู้มีอำนาจสามารถเปรียบเทียบความผิดบางประเภทได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

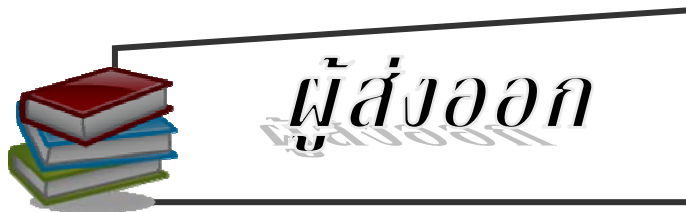
5. “**ทำอย่างไร ในการทำ Performance Feedback ให้เกิดประสิทธิภาพ**”. / โดย อภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์.

ว.Business Law & Human Resources Variety. ปีที่ 7 ฉบับที่ 78 (มิถุนายน 2552) : 51-59.

 เครื่องมือการบริหารจัดการ เครื่องมือหนึ่งที่น่าสนใจ ก็คือ การให้ข้อมูลป้อนกลับถึงผลงานของพนักงาน แต่พบว่าหลายครั้งที่ขั้นตอนการให้ข้อมูลป้อนกลับและการพัฒนาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้บังคับบัญชาและพนักงานต่างกลัวและรู้สึกคับข้องใจเมื่อถึงช่วงที่ต้องมีการชี้แจงพูดคุยกับพนักงาน รวมถึงไม่สามารถหาวิธีการพัฒนาผลงานและความสามารถของพนักงานให้ดีขึ้น ปัญหาดังกล่าว อาจเกิดขึ้นมาจากการที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีหลักการหรือปฏิบัติตามขั้นตอนที่ไม่ถูกวิธี ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการให้ข้อมูล

ป้อนกลับและพัฒนาพนักงาน ขั้นตอนการให้ข้อมูลป้อนกลับและการพัฒนามีขั้นตอนปฏิบัติที่สำคัญ 6 ขั้นตอน คือ **ขั้นตอนที่ 1** การเก็บรวบรวมข้อมูล **ขั้นตอนที่ 2** การเตรียมความพร้อมของเอกสาร และ **ขั้นตอนที่ 3** การสร้าง Dialogue โดยการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงผลงานของพนักงานจะต้องทำตลอดทั้งปี เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างไม่เป็นทางการ และผลการให้ข้อมูลป้อนกลับไม่ใช่เพื่อนำผลประเมินไปใช้ในการปรับเงินเดือนหรือจ่ายโบนัสให้กับพนักงานซึ่ง ผลประเมินที่ผู้บังคับบัญชาชี้แจงกับพนักงาน มีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและพนักงาน อันนำไปสู่การหาวิธีการหรือเครื่องมือการพัฒนาความสามารถของพนักงานให้ดีขึ้น

1. **“การสร้างตราสินค้า (Brand)”**. ว.ผู้ส่งออก. ปีที่ 22 ฉบับที่ 523 (ปีกษหลัง พฤษภาคม 2552) : 21.

กล่าวถึง ความสำคัญของการสร้างตราสินค้า ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ส่งออกเพราะจะเป็นโอกาสในด้านต่างๆ ที่จะช่วยป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ การลอกเลียนแบบสินค้า และสร้างจุดเด่นให้แก่สินค้า การสร้างตราสินค้าต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในประสบการณ์การทำวิจัย การวางตำแหน่งสินค้า เพื่อให้สินค้าได้รับความพอใจจากผู้บริโภคอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างตราสินค้าที่ควรคำนึง 10 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำวิจัย เพื่อให้เข้าใจถึงความรู้สึกของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย 2) วิเคราะห์ขั้นตอนการซื้อสินค้าของผู้บริโภค 3) นำข้อมูลจากข้อ 1 มาพัฒนาในการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของสินค้า 4) พัฒนาและกำหนดลักษณะของสินค้า 5) ตั้งชื่อสินค้าและโลโก้ 6) กำหนดข้อสรุปให้กับผู้ผลิตงานสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสินค้าให้มีลักษณะเด่น 7) การสร้างแผนการตลาดแบบเบ็ดเสร็จ 8) การพัฒนางานสร้างสรรค์ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด 9) การสร้างแผนงานโฆษณาแบบเบ็ดเสร็จ 10) การกำหนดการวัดผลของการปฏิบัติงาน

2. **“จีเอสพี (GSP) นั้นคืออะไร”**. / โดย เนตรปรีชา ชุมไชโย. ว.ผู้ส่งออก. ปีที่ 22 ฉบับที่ 523 (ปีกษหลัง พฤษภาคม 2552) : 19-20.

กล่าวถึงสาระสำคัญเกี่ยวกับ จีเอสพี (GSP) ซึ่งเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อทั่วโลกประสบภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ในการประชุมองค์การสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและพัฒนา สมัยที่ 1 ในปี พ.ศ. 2507 จึงเกิดแนวความคิดเกี่ยวกับระบบจีเอสพีขึ้น โดยมีความมุ่งหมายที่จะยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาให้มีรายได้จากการค้า แทนการรับในรูปของเงินช่วยเหลือ ด้วยการให้สินค้าส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาสามารถแข่งขันกับสินค้าของประเทศที่พัฒนาแล้วได้ โดยสหภาพยุโรปให้สิทธิ

เอสพีแก่ประเทศและดินแดนอาณานิคมประมาณ 174 ประเทศ สหรัฐอเมริกาให้สิทธิเอสพีแก่ประเทศและดินแดนอาณานิคมประมาณ 145 ประเทศ โดยสหรัฐอเมริกาคงจะไม่ให้สิทธิแก่ประเทศที่ไม่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและประเทศที่เป็นสมาชิกของกลุ่มโอเปก สำหรับญี่ปุ่นให้สิทธิเอสพีแก่ประเทศต่างๆ ประมาณ 155 ประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้รับสิทธิจากทุกประเทศที่ให้สิทธิเอสพี ทั้งนี้ประเทศที่ให้สิทธิเอสพีก็มีเงื่อนไขให้ประเทศที่ได้รับสิทธิเอสพีปฏิบัติ หากไม่สามารถทำตามเงื่อนไขได้ก็จะถูกตัดสิทธิ และทำให้เสียเปรียบทางการค้าตามมาเช่นกัน

3. **“สถานการณ์แรงงานไทยในต่างประเทศ”**. ว.ผู้ส่งออก. ปีที่ 22 ฉบับที่ 523 (ปีกษหลัง พฤษภาคม 2552) : 99-103.

 กล่าวถึงแรงงานไทยในต่างประเทศที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก โดยองค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) คาดว่าในปี 2552 นี้ จะมีคนตกงานทั่วโลกกว่า 200 ล้านคน สำหรับประเทศไทยมีแรงงานไทยในต่างประเทศประมาณ 5.17 แสนคนที่ตกอยู่ในภาวะเสี่ยงท่ามกลางสภาพเศรษฐกิจตกต่ำทุกภูมิภาคของโลก แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศปี 2552 ประมาณ 152,303 ถึง 159,748 คน ลดลงประมาณร้อยละ 1.3-5.9 โดยเป็นการติดลบมากขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 0.04 ในปี 2551 และอาจจะทำให้มีแรงงานไทยเดินทางกลับประเทศเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้รายได้ของแรงงานไทยลดลงประมาณร้อยละ 8.3-15.8 จากจำนวน 6.3 หมื่นล้านบาทในปี 2551 ซึ่งจะทำให้รายได้หายไปประมาณ 5,000-10,000 ล้านบาท และจะส่งผลต่อจีดีพีประมาณร้อยละ 0.06-0.11 นอกจากนี้ยังทำให้อัตราการว่างงานในประเทศมีโอกาสเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

4. **“e-Commerce สะท้อนคลื่นธุรกิจ Broadband Internet”**. / โดย กุลวัฒน์ บัวสวัสดิ์. ว.ผู้ส่งออก. ปีที่ 22 ฉบับที่ 523 (ปีกษหลัง พฤษภาคม 2552) : 46-50.

 ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้ส่งผลดีต่อธุรกิจบริการอินเทอร์เน็ตและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง โดยมีปัจจัยสำคัญของการเติบโตอยู่ที่การพัฒนาเทคโนโลยี และมีแนวโน้มการให้บริการมุ่งไปสู่อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมากยิ่งขึ้น และคาดว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในธุรกิจบริการอินเทอร์เน็ต หากมีการออกใบอนุญาตบริการอินเทอร์เน็ตไร้สายระบบ WiMAX และโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 3G ซึ่งจะส่งผลทั้งต่อจำนวนผู้ใช้บริการและการแข่งขันในตลาดบริการอินเทอร์เน็ต และจะส่งผลดีต่อเนื่องมายังผู้บริโภคทั้งในแง่ของบริการและอัตราค่าบริการ อย่างไรก็ตาม ในปี 2551 ที่ผ่านมามีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของไทยมีประมาณ 15.4 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ที่มีประมาณ 13.4 ล้านคน ซึ่งคิดเป็นร้อยละประมาณ 24.3 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ แต่แม้ว่าจะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของทั่วโลก แต่เมื่อเทียบกับสิงคโปร์และมาเลเซียก็ยังคงถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ทั้งนี้ระบบอินเทอร์เน็ตถือเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศ ซึ่งจะส่งผลต่อหลายภาคส่วน ทั้งด้านเศรษฐกิจและ

สังคม หากภาครัฐส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เป็นการกระจายโอกาสการเข้าถึง อินเทอร์เน็ตของประชาชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมากยิ่งขึ้น

1. “กลยุทธ์การบริหารแบบ Localization”. / โดย พัลลภา ปิติสันต์. ว.For Quality. ปีที่ 16 ฉบับที่ 140 (มิถุนายน 2552) : 48-51.

 อธิบายความรู้ความเข้าใจเรื่องของกลยุทธ์การบริหารแบบ Localization ซึ่งเป็นเรื่องของการปรับเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและความคาดหวังให้เหมาะสมกับพนักงานและลูกค้าขององค์กรได้แก่ พนักงานในระดับต่างๆ และลูกค้าภายนอกที่มาซื้อสินค้าและใช้บริการ ซึ่งการนำกลยุทธ์ Localization มาใช้สามารถปรับใช้ได้ทั้งบริษัทระดับชาติและเอสเอ็มอี สำหรับกรอบแนวคิดในการนำ Localization ไปใช้เพื่อสร้างความแตกต่างและเสริมสร้างความสามารถทางการแข่งขัน จำเป็นต้องกำหนดนโยบายที่ชัดเจนว่าองค์กรต้องการทำ Localization ในเรื่องที่เป็นและต้องการทำอะไรไปในทิศทางใด กลยุทธ์ Localization สามารถทำได้ใน 7 แบบ คือ 1) การใช้ข้อมูลท้องถิ่น 2) การสร้างเครือข่ายและองค์ความรู้ท้องถิ่น 3) การปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ 4) การใช้วัตถุดิบในประเทศ 5) การทำ CSR 6) การสร้างความสัมพันธ์กับท้องถิ่น และ 7) การใช้คนท้องถิ่นในการบริหาร

2. “การพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าฯ ช่วยกู้วิกฤตเศรษฐกิจได้อย่างไร”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.For Quality. ปีที่ 16 ฉบับที่ 140 (มิถุนายน 2552) : 18-20.

 กล่าวถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าฯ ภายใต้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ซึ่งในปลายปี 2551 ถึงต้นปี 2552 ยอดส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าของไทยลดลง 20 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อครองยอดส่งออกเป็นอันดับ 1 ในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าฯ ในทิศทางเดียวกับอุตสาหกรรมของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งด้านเทคโนโลยีและความต้องการของผู้บริโภค รวมทั้งการเตรียมความพร้อมให้แก่อุตสาหกรรม เพื่อดึงดูดการลงทุนเข้าสู่ประเทศไทย ด้วยการสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีและการพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น การพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในอนาคต

3. “การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมและขีดความสามารถในการแข่งขัน : บทเรียนจากสาธารณรัฐเกาหลี” / โดย อรพรรณ คงมาลัย. ว.For Quality. ปีที่ 16 ฉบับที่ 140 (มิถุนายน 2552) : 45-47.

Digital Object
National Assembly Library

กล่าวถึง แนวทางการวิจัยพัฒนาในระดับมหภาคของประเทศเกาหลี ซึ่งเป็นประเทศที่มีการวางแผนการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ โดยมองถึงแนวโน้มความต้องการหรือกลไกของตลาดเป็นตัวชี้นำการวิจัยและพัฒนา โดยแบ่งเป็น **มิติกลไกตลาด** ประกอบด้วย 1) การปรับโครงสร้างการผลิตและบริการอย่างจริงจังตามแนวโน้มเศรษฐกิจและตลาดโลก 2) การยกระดับอุตสาหกรรมที่ละชั้นจากชั้นลอกเลียนแบบเทคโนโลยีสู่การเป็นผู้นำเทคโนโลยี 3) การให้ภาคเอกชนเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนงานวิจัยและพัฒนา 4) การใช้ Technology Road Map เป็นเครื่องมือบ่งชี้สินค้ายุทธศาสตร์และเทคโนโลยีเป้าหมายที่ต้องพัฒนา 5) การสร้างโครงสร้างพื้นฐานส่วนกลางเพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ 6) การสนับสนุนให้มันักวิจัยทุกสาขาทุกภาคส่วนและทุกระดับการศึกษา 7) การผลักดันให้เกิดการวิจัยและพัฒนาให้ทั่วถึงทั้งประเทศ และ 8) มีทิศทางและวิสัยทัศน์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4. “เทคนิคการจัดการสำหรับผู้บริหารภาวะเศรษฐกิจถดถอย” / โดย สุพัตรา สุภาพ. ว.For Quality. ปีที่ 16 ฉบับที่ 140 (มิถุนายน 2552) : 72-77.

กล่าวถึงกระบวนการจัดการองค์การ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงเนื่องจากการจัดการเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนให้งานมีทิศทางตามที่ต้องการ โดยมีกระบวนการจัดการที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การจัดคนเข้าทำงาน 4) การสั่งการ 5) การควบคุม นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ทำให้งานสำเร็จหรือล้มเหลวได้อีก 4 ปัจจัย คือ 1) คน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด 2) เงินทุน 3) เครื่องจักร และ 4) วัสดุ ทั้งนี้ปัจจัยทั้งสี่ส่วนมีความเกี่ยวพันกันอย่างแยกกันไม่ออก การจัดการจึงขึ้นอยู่กับผู้บริหารต้องรู้จักใช้ปัจจัยต่างๆ ให้เป็นประโยชน์อย่างคุ้มค่า และทำให้การดำเนินงานในองค์การต่างๆ ให้มีมาตรฐาน มีกลยุทธ์ มีวิธีการ และมีผลงานตามที่ได้วางแผนไว้

5. “ภูมิคุ้มกันที่ดีในภาวะเศรษฐกิจฝืดเคือง ตอนที่ 2” / โดย พชรนันท์ กลั่นแก้ว. ว.For Quality. ปีที่ 16 ฉบับที่ 140 (มิถุนายน 2552) : 30-32.

การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้แก่ตนเอง คือ การให้ความสำคัญในคุณค่ามากกว่ามูลค่า และมีวิธีการดำเนินชีวิตที่ยึดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับบทความเรื่องนี้มุ่งทำความเข้าใจถึงการใช้หลักปฏิบัติของการพึ่งพาตนเองด้วยหลักความพอดี 5 ประการ ได้แก่ ความพอดีด้านจิตใจ ความพอดีด้านสังคม ความพอดีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความพอดีด้านเทคโนโลยี และความพอดีด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงภูมิคุ้มกันที่ดีที่ควรนำมาใช้ ได้แก่ การเข้าถึงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การเพิ่มความมั่นคงในชีวิต และการเป็นผู้รับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมา

ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมได้ทุกระดับ และยังเป็นช่วงที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ในสังคมยุคเศรษฐกิจฝืดเคืองอย่างในปัจจุบัน

6. “**โลจิสติกส์ย้อนกลับ อวูธเพื่อสร้างความแตกต่างในการแข่งขัน ตอนที่ 4**”. / โดย ตรีทศ

เหล่าศิริหงส์ทอง และคณะ. ว.For Quality. ปีที่ 16 ฉบับที่ 140 (มิถุนายน 2552) : 41-44.

 บทความนี้เสนอแนะในบทความเรื่องนี้เป็น การเสริมสร้างศักยภาพให้แก่โลจิสติกส์ย้อนกลับ ซึ่งมีความจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการทำงาน รวมถึงการฝึกอบรมพนักงานในแผนกที่จำเป็นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดการบัญชีผู้บริโภคนอกจากนี้ ยังต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากข้อมูลที่ดีและมีประสิทธิภาพมีความจำเป็นสำหรับการสนับสนุนโลจิสติกส์ย้อนกลับในแต่ละช่วงของโลจิสติกส์ย้อนกลับพร้อมกันนี้ได้นำเสนอตัวอย่างอุตสาหกรรมในประเทศไทยที่มีการใช้โลจิสติกส์ย้อนกลับ เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

7. “**อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทยในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก**”. / โดย กองบรรณาธิการ.

ว.For Quality. ปีที่ 16 ฉบับที่ 140 (มิถุนายน 2552) : 14-17.

 บทความนี้เสนอแนะของ ดร.ชติยา ไกรกาญจน์ ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่มีต่ออุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทยในด้านต่างๆ ได้แก่ เสน่ห์ของอุตสาหกรรมไฟฟ้าฯ ไทยในสายตานักลงทุน ฝ่ากระแสวิกฤตเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าฯ เร่งพัฒนามาตรฐานกึ่งวิกฤตเศรษฐกิจ และเตรียมพร้อมรับการฟื้นตัวเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้สิ่งที่น่าสนใจของอุตสาหกรรมไฟฟ้า คือ เป็นอุตสาหกรรมแรกที่น่าระบบมาตรฐานมาใช้ลดภาวะโลกร้อน นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานและการพัฒนามาตรฐานสินค้าอย่างต่อเนื่อง จนทำให้สินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทยมีมาตรฐานได้รับความยอมรับ ทั้งในระดับอาเซียนและในระดับสากล โดยอยู่ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ยุติธรรม

1. “**ป.ป.ท. มีอปรามทจริตซ์เคลื้อนยุทธศาสตร์จัดเหลือบภาครรัฐ**”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.ยุติธรรม.

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2551) : 34-36.

บทความเรื่องนี้ กล่าวถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับซี 7 ลงมา โดยกฎหมายกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งมีสถานะเทียบเท่า “เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” ที่ใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในคดีที่ได้รับการร้องทุกข์กล่าวโทษแล้ว ใต้สวนข้อเท็จจริงคดีนั้นเสนอผลการสอบสวนให้แก่บอร์ด ป.ป.ท. เพื่อชี้ข้อมูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถ้าพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมีการทำผิดวินัยจะต้องส่งเรื่องไปให้หน่วยงานต้นสังกัดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไปพิจารณาโทษทางวินัยภายใน 30 วัน หลัง ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้ หากหน่วยงานต้นสังกัดละเลยไม่ลงโทษหรือลงโทษทางวินัยไม่เหมาะสม บอร์ด ป.ป.ท. จะเสนอความเห็นให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ นายกรัฐมนตรีจึงเป็นเสมือนหน่วยรับอุทธรณ์ผลสอบของ ป.ป.ท. นอกจากผลสอบความผิดทางวินัยแล้ว หากพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทำผิดทางอาญากำหนดให้บอร์ด ป.ป.ท. ทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนที่ชี้มูลและส่งสำนวนพร้อมความเห็นสมควรส่งฟ้องให้กับพนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องข้าราชการผู้นั้นตามความผิด ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. จึงทำหน้าที่สนับสนุนงานปราบปรามและกำหนดมาตรการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตด้วย

2. “**เปิดองค์กรยุติธรรม “สหราชอาณาจักร**”. / โดย แสงเดือน แสงบัวงามล้ำ. ว.ยุติธรรม. ปีที่ 1 ฉบับที่ 1

(ตุลาคม-พฤศจิกายน 2551) : 48-51.

บทความเรื่องนี้อธิบายถึง องค์กรยุติธรรมในอังกฤษและเวลส์ ซึ่งประกอบด้วย 3 หน่วยงานหลัก คือ Home Office กระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice) และสำนักงานอัยการสูงสุด (Office of Attorney General) โดย Home Office มีหน้าที่หลักดูแลหน่วยงานด้านสัญชาติและตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับคำขอพำนักอาศัยและการทำงานในอังกฤษและเวลส์รวมถึงหน่วยงานอื่นๆ ดูแลเรื่องความอยู่ดีมีสุขของคนอังกฤษลดปัญหาอาชญากรรมและส่งเสริมความปลอดภัยในชุมชน กระทรวงยุติธรรมเป็นองค์กรหลักเพื่อกำกับดูแลนโยบายการลงโทษผู้กระทำผิดและหน้าที่บริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ ราชทัณฑ์ คุมประพฤติ กรมการรัฐธรรมนุญ (DCA) คณะกรรมการงานบริการด้านกฎหมาย งานยุติธรรมเด็กและเยาวชน เป็นต้น และสำนักงานอัยการสูงสุด มีหน้าที่รับผิดชอบหน่วยงานที่ดำเนินคดีทางอาญาภายใต้ต้องกรที่มีชื่อว่า (Crown prosecution Service) กำกับดูแล สำนักงานปราบปรามทุจริตร้ายแรง

สำนักงานอัยการเกี่ยวกับคดีภาษีและศุลกากร ฯลฯ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของรัฐ และการให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่รัฐบาล

3. “ระดมสมองปฏิรูปกฎหมายเครื่อง “นิติธรรม” ชำรุด”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.ยุติธรรม.

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2551) : 25-29.

บทความเรื่องนี้เป็นการสรุปประเด็นความเห็นจากเวทีความคิดเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมของไทยแบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มุ่งเน้นไปที่การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมเชิงคุณค่ามากกว่ารูปแบบหรือเนื้อหา โดยเฉพาะเรื่องจิตวิญญาณ จริยธรรม ความรับผิดชอบวัฒนธรรมองค์กร การทำให้หลักนิติรัฐและนิติธรรมปรากฏเป็นรูปธรรม รวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อเข้าถึงความยุติธรรมได้ง่ายและดีขึ้นกว่าเดิม ส่วนที่ 2 กรอบการพัฒนาคนในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งการพัฒนามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมทั้งระบบย่อยและองค์รวม โดยเฉพาะในเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี นอกจากนี้ยังเห็นควรให้มีการจัดตั้ง “สถาบันเพื่อพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม” เพื่อพัฒนาบุคลากรโดยเชื่อมโยงองค์ความรู้จากสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนให้เป็นมาตรฐานวิชาชีพเพื่อก้าวสู่การปฏิบัติในเชิงสหวิชาชีพ และ ส่วนที่ 3 การให้รัฐคุ้มครองเหยื่อในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้เสนอให้มีการสร้างโครงข่ายกฎหมายคุ้มครองเหยื่อ โดยกำหนดมาตรฐานในการคุ้มครองเหยื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น เงินชดเชยการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงออกกฎหมายเฉพาะ

4. “ELFI คีนชีวิต “ผู้ต้องขังหญิง” ในเรือนจำทั่วโลก”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.ยุติธรรม. ปีที่ 9 ฉบับที่

1 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2551) : 18-22.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำ หรือ ELFI (Enhancing Lives of Female Inmates) ซึ่งเป็นโครงการในพระราชดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เพื่อให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ต้องขังที่ขาดโอกาสในกระบวนการยุติธรรมและได้นำเสนอโครงการนี้สู่สากลในการประชุม “คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา” สมัยที่ 17 ณ สำนักงานองค์การสหประชาชาติ กรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย จากการประชุมดังกล่าวมีการสรุปผลออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหรือ guide line การปฏิบัติต่อเด็กติดผู้ต้องขังซึ่งแต่ละประเทศลงความเห็นให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดต่อตัวเด็ก โดยพยายามส่งเสริมให้เด็กได้อยู่กับแม่และจัดให้เรือนจำมีสถานที่ดูแลแม่ตั้งครรภ์ แม่ที่ต้องเลี้ยงดูบุตร และสถานที่เลี้ยงเด็กติดผู้ต้องขังอย่างเหมาะสม และได้มีการประชุมเสนอความเห็นร่วมกันเกี่ยวกับร่าง

ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำและใช้ชื่อว่า Bangkok Guideline เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

1. “การตีความว่าด้วยเรื่ององค์รัฐธรรมนูญบนพานแว่นฟ้า”. / โดย ศตพล วรรณปัญญาดระกุล.

ว.ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (มิถุนายน 2552) : 58-60.

บทความเรื่องนี้ วิเคราะห์ถึงที่มาที่ไปของการนำองค์รัฐธรรมนูญประดิษฐานไว้บนพานแว่นฟ้า โดยมุ่งหาคำตอบว่าสัญลักษณ์ดังกล่าวมาจากความคิดของบุคคลในกลุ่มใด โดยตีความจากสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการปกครองในระบอบประชาธิปไตยไทย คือ ความหมายในการออกแบบการก่อสร้างอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เอกสารหมายกำหนดการพระราชพิธีพระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2475 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเตรียมงานที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่มีส่วนร่วมในการได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญ ดังนั้น การวางองค์รัฐธรรมนูญบนพานแว่นฟ้าน่าจะเป็นสิ่งที่สะท้อนพระประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงเห็นว่ารัฐธรรมนูญเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเป็นของที่ควรขลัง

2. “ตามรอยสืบหาบรรพบุรุษต้นราชวงศ์จักรี”. / โดย สุทธิศักดิ์ ระบอบสุขสุวานนท์. ว.ศิลปวัฒนธรรม.

ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (มิถุนายน 2552) : 79-92.

ตามขนบธรรมเนียมประเพณีราชสำนักสยามแต่โบราณไม่นิยมกล่าวถึงพระราชประวัติก่อนการเสด็จขึ้นครองราชย์ของพระเจ้าแผ่นดินแต่ละพระองค์ ส่งผลให้พระราชประวัติของพระเจ้าแผ่นดินสยามไม่กระจ่างชัด บทความเรื่องนี้นำเสนอการค้นหามรดกของราชวงศ์จักรี โดยศึกษาจากเอกสารทางประวัติศาสตร์ต่างๆ ทั้งนี้พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระเจ้าแผ่นดินพระองค์แรกที่ทรงยอมเปิดเผยประวัติบรรพบุรุษไว้ในพระราชหัตถเลขาสำหรับพระราชทานแก่เซอร์จอห์น เบาริง ราชทูตอังกฤษที่เดินทางเข้ามายังประเทศสยาม ซึ่งผู้เขียนได้หยิบยกข้อความที่ค้นพบมานำเสนอไว้ด้วย ทำให้ผู้อ่านได้ทราบถึงประวัติบรรพบุรุษต้นราชวงศ์จักรีและสายสัมพันธ์ทางเครือญาติอีกเป็นจำนวนมาก

3. “**ท่องถนนสยามในฝรั่งเศส**”. / โดย สุเมธ ชุมสาย ณ อยุธยา. ว.ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (มิถุนายน 2552) : 94-102.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึง ถนนสามสายในประเทศฝรั่งเศสที่ใช้ชื่อว่าสยาม คือ ถนนสยามในกรุงปารีส ถนนสยามที่เมืองเบรสต์ และถนนสยามที่เมืองแซงต์มาร์เซล ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายถึงประวัติความเป็นมาของถนนทั้งสามสาย ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับฝรั่งเศสย้อนหลังไปถึงรัชสมัยอันรุ่งเรืองของสมเด็จพระนารายณ์ฯ และพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แม้ว่ากาลเวลาจะผ่านมานานแล้วแต่ประวัติศาสตร์ของความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศยังคงเหลือร่องรอยให้คนรุ่นใหม่ได้พบเห็นมาจนถึงปัจจุบันผ่านถนนทั้งสามสายที่คนไทยน้อยคนจะได้รู้จัก

4. “**นางฟ้ารัตนโกสินทร์เป็นเจ้าจอมที่ถูกลี้มของพระเจ้ากรุงกัมพูชา**”. / โดย ไกรฤกษ์ นานา.

ว.ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (มิถุนายน 2552) : 104-125.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึงสตรีชาวสยามที่ไปแสดงละครในราชสำนักกัมพูชา และเป็นที่ต้องพระทัยของพระเจ้ากัมพูชาจนเกือบได้เป็นพระสนมเอก บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรื้อฟื้นเกร็ดความรู้ทางประวัติศาสตร์สมัยรัตนโกสินทร์ที่ถูกลี้ม เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของบุคคลในประวัติศาสตร์ไม่ให้ถูกลี้มเลือน และเพื่อต่อยอดความรู้และไขข้อข้องใจเกี่ยวกับเหตุผลของการตัดสินใจของพระเจ้ากรุงกัมพูชาในการปลดเจ้าจอมชาวสยาม ซึ่งเรื่องดังกล่าวมีนัยยะทางการเมืองระหว่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งระหว่างราชสำนักสยามกับราชสำนักกัมพูชาที่มีมาแต่ครั้งโบราณ โดยเฉพาะการส่งพระราชโอรสมาศึกษาในราชสำนักสยามก่อนกลับไปครองราชย์สมบัติทำให้เจ้านายในราชสำนักกับพวกรับเอาวัฒนธรรมของสยามในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านศิลปะการแสดงที่ราชสำนักกัมพูชานำไปสืบสานต่อจนมีการนำคณะละครจากสยามไปประจำที่กรุงกัมพูชา และเป็นที่มาของเรื่องราวเจ้าจอมชาวสยามที่ถูกลี้ม

5. “**100 ปี เมืองตากอากาศหัวหินไม่ใช่ปีนี้**”. / โดย ปรามินทร์ เครือทอง. ว.ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (มิถุนายน 2552) : 142-151.

บทความเรื่องนี้กล่าวถึงทัศนคติของผู้เขียนที่มีต่อกระแสการจัดงานฉลองครบรอบ 100 ปี ของเมืองตากอากาศหัวหิน ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่าในวาระการจัดงานดังกล่าวควรมีเหตุผลสนับสนุนที่นำไปของงานว่ามีความสำคัญมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เป็นเสมือนจุดสำคัญที่สามารถบ่งบอกถึงการกำเนิดของเมืองตากอากาศหัวหิน และเพื่อให้เห็นภาพวิวัฒนาการของเมืองหัวหินที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้นำเสนอความรู้เกี่ยวกับเมืองหัวหินในแง่มุมต่างๆ ได้แก่ ก่อนจะเป็นเมืองตากอากาศ รถไฟหลวงสายใต้จุดกำเนิดเมืองตากอากาศ ชื่อ “หัวหิน” กับจุดเริ่มของเมืองตากอากาศ และหัวหินคือชื่อเดิม

6. “ศิลปะกับปราสาทเขาพระวิหาร”. / โดย สมใจ นิ่มเล็ก. ว.ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (มิถุนายน 2552) : 136-141.

บทความเรื่องนี้เป็นการเขียนจากความทรงจำเกี่ยวกับการเข้าไปสำรวจและศึกษาพื้นที่จริงของ เขาพระวิหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปี 2502 โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลในขณะนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการขุดแต่ง ทำความสะอาด รั้ววัด เก็บและถอดแบบลวดลายของส่วนต่างๆ ของฐาน เสา บัวหัวเสา ลายหน้าบัน ลายเชิงผนัง ฯลฯ เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจมหาวิทยาลัยศิลปากรได้จัด นิทรรศการเพื่อแสดงผลงานของนักศึกษาเกี่ยวกับเขาพระวิหารในแง่มุมต่างๆ ให้นักศึกษาและประชาชนได้ ชม เมื่อศาลโลกตัดสินให้ไทยแพ้คดีเสียปราสาทเขาพระวิหารให้กัมพูชาเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2505 จึง ส่งผลต่อความรู้สึกของนักศึกษากลุ่มนี้อย่างมาก บทความนี้จึงเป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าปัญหา เขาพระวิหารมีเรื่องเกี่ยวกับพื้นที่ทับซ้อนมากกว่าตัวปราสาท และคงต้องใช้เวลาในการแก้ปัญหาอีกยาวนาน

7. “สามสมเด็จพระกัมพูชา” : เจีย ชัม, สุน เซน, และเฮง สัมริน ที่มาและความหมายของนามบรรดาศักดิ์”. / โดย สานติ ภักดีคำ. ว.ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (มิถุนายน 2552) : 126-135.

กล่าวถึงที่มาของคำว่า “สมเด็จพระ” ซึ่งเป็นนามบรรดาศักดิ์ที่ผู้นำทั้งสามของกัมพูชาใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ สมเด็จพระอัครมหาธรรมโพธิสาล เจีย ชัม, สมเด็จพระอัครมหาเสนาบดีเดโช สุน เซน, และสมเด็จพระอัครมหาพญา จักรี เฮง สัมริน ซึ่งผู้เขียนมุ่งหวังที่จะหาความกระจ่างต่อคำถามที่หลายคนมักจะสงสัยว่า การใช้คำว่า “สมเด็จพระ” ที่ผู้นำประเทศกัมพูชาใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นมีความหมายว่าอย่างไร ใครสามารถใช้ได้บ้าง รวมทั้ง การค้นหาความหมายและที่มาของนามบรรดาศักดิ์ที่มีหลักฐานการใช้ในกัมพูชา ซึ่งผู้เขียนได้อธิบาย ตามลำดับหัวข้อ ดังนี้ 1) การใช้คำว่า “สมเด็จพระ” ในประเทศกัมพูชา 2) ที่มาของนามบรรดาศักดิ์ในทำเนียบ บรรดาศักดิ์กรุงกัมพูชาสมัยหลังพระนคร 3) นามบรรดาศักดิ์ “โพธิสาล” ในทำเนียบบรรดาศักดิ์กรุงกัมพูชา 4) นามบรรดาศักดิ์ “เดโช” ในทำเนียบบรรดาศักดิ์กรุงกัมพูชา และ 5) นามบรรดาศักดิ์ “จักรี” ในทำเนียบ บรรดาศักดิ์กรุงกัมพูชา

1. “กลไก/เครื่องมือภาครัฐ เพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามาบนฐานความหลากหลายทาง

ชีวภาพและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม”. / โดย ลดาวัลย์ คำภา
วิชรพล พุ่มแก้ว และอาชญา รุจิรพันธ์. ว.เศรษฐกิจและสังคม. ปีที่ 45 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม
2551) : 60-72.

 บทความเรื่องนี้ นำเสนอสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนามาบนฐานความหลากหลายทาง
ชีวภาพ และการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม กระบวนการขับเคลื่อนเครื่องมือ กลไก
และแนวทางการขับเคลื่อนต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ตลอดจน
ข้อเสนอแนะการขับเคลื่อนในระยะต่อไป

2. “การพัฒนาคคนและสังคมไทยในศตวรรษที่ 21”. / โดย อารยะ มาอินทร์ วิภาวดี ชวนบุญ และมนนิภา

สังข์ศักดิ์. ว.เศรษฐกิจและสังคม. ปีที่ 45 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2551) : 19-30.

 บทความเรื่องนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึง สถานการณ์การพัฒนาคนและสังคมไทย อันประกอบด้วย
1) ฐานความรู้ของคนไทย 2) สุขภาพและโภชนาการของคนไทย 3) การคุ้มครองทางสังคมและความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4) ทักษะและค่านิยมของคนไทย 5) สถาบันทางสังคมที่มีบทบาทต่อการ
พัฒนาสังคม นอกจากนี้ยังนำเสนอถึงประเด็นท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคนและสังคมไทย ซึ่งเป็น
ประเด็นท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ที่ควรให้ความสำคัญในระยะต่อไปดังนี้ 1) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการ
เรียนรู้ทั้งระบบอย่างบูรณาการ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม 2) ดำเนินมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่
มีผลต่อสุขภาพและการเจ็บป่วยเรื้อรังอย่างเป็นองค์รวม 3) การสร้างความมั่นคงทางสังคม เพื่อเพิ่มผลิตภาพ
ทางสังคม และ 4) การส่งเสริมบทบาทสื่อในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างสร้างสรรค์เพื่อรองรับการ
เปลี่ยนแปลง

3. “ความมั่นคงของประเทศ : กรณีศึกษาจากบัญชีสมดุลแห่งชาติ”. / โดย พรรณภา คล้ายสวน. ว.เศรษฐกิจ

และสังคม. ปีที่ 45 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2551) : 32-49.

 บทความเรื่องนี้ ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญโดยนำเสนอในรูปแบบบัญชีสมดุลแห่งชาติ
(National Balance Sheet) ดังกรอบแนวคิด และวิธีการวัดตามเนื้อหา ดังนี้ คือ บทบาทความสำคัญของความ
มั่นคง แนวทางการศึกษา กรอบแนวคิดทฤษฎีบัญชีสมดุลแห่งชาติ สถานการณ์ความมั่นคงจากบัญชีสมดุล

แห่งชาติ การกระจายความมั่งคั่งและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการพัฒนาบุคคลแห่งชาติ

4. “**ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของสังคมไทย : การเปลี่ยนแปลงในปีแรกของแผนฯ 10**”. / โดย ประสพศรี รัศมิ์ความสุข. ว.เศรษฐกิจและสังคม. ปีที่ 45 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2551) : 6-18.

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของสังคมไทยในภาพรวม ปี 2550 ดีกว่าปี 2545-2549 ปัจจัยพื้นฐานความอยู่เย็นเป็นสุขดีขึ้น 3 ใน 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) สุขภาวะของคนไทย ในภาพรวมดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านสุขภาพกาย จิตใจและสติปัญญา 2) ครอบครัวไทยมีความอบอุ่น เพิ่มขึ้นในปี 2550 3) ความเข้มแข็งของชุมชนมีทิศทางปรับตัวดีขึ้นอย่างรวดเร็วตามความสามารถในการพึ่งตนเองได้ดีกว่าที่ผ่านมา 4) ความเข้มแข็งและเป็นธรรมของเศรษฐกิจไทยเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความอยู่เย็นเป็นสุขมากที่สุด 5) สภาพแวดล้อมและความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศลดต่ำลงกว่าปีที่ผ่านมา 6) ระดับการมีประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลของสังคมไทยลดลงอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข และสุดท้ายคือประเด็นเสนอแนะเพื่อการขับเคลื่อนสังคมไทยสู่ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

5. “**ต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)**”. / โดย ประภาศรี พงษ์วัฒนา กิ่งกมล

เลิศสินันท์กุล และสุกิตต์ ศิวนนท์สกุล. ว.เศรษฐกิจและสังคม. ปีที่ 45 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2551) : 50-59.

ผู้เขียนบทความเรื่องนี้ได้ให้คำนิยามและองค์ประกอบของต้นทุนโลจิสติกส์ ได้แก่ ความหมายของคำว่า การบริหารจัดการโลจิสติกส์ ความหมายของต้นทุนโลจิสติกส์ ความหมายของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table, I-O) นอกจากนี้ยังนำเสนอถึงการคำนวณต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม GDP พ.ศ. 2542-2550

1. “**การพิสูจน์ราคาโอน : กรณีการให้บริการระหว่างกลุ่มบริษัทข้ามชาติ**”. / โดย กัญชรัตน์ ไทยดำริ.

ว.สรรพการศาสน์. ปีที่ 56 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2552) : 83-93.

ในบทความเรื่องนี้ ผู้เขียนได้อธิบายถึงวิธีการพิสูจน์ราคาโอนสำหรับบริษัทข้ามชาติในกรณีการให้บริการระหว่างกัน (Intra-Group Services) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเพิ่มความชัดเจนในขั้นตอนการเลือกวิธีการราคาตลาด (Transfer Pricing Methodologies) ที่เหมาะสมกับธุรกรรมการให้บริการระหว่างกัน

และการนำวิธีหาราคาตลาดไปใช้ในทางปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายไทย และหลักการที่ให้ไว้ในคู่มือ
ราคาโอนขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (OECD Guidelines)

2. “การหักค่าลดหย่อนและยกเว้นภาษีค่าเบี่ยประกันชีวิตตามหลักเกณฑ์ใหม่”. / โดย สุชาดา สังข์เจริญ.

ว.สรรพากรสาส์น. ปีที่ 56 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2552) : 77-81.

 กรมสรรพากร ได้กำหนดหลักเกณฑ์การได้รับเงินคืนจากกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ผู้มีเงินได้จ่าย
ค่าเบี่ยประกันชีวิตสามารถหักค่าลดหย่อนและยกเว้นภาษีได้สรุปดังนี้ 1) เป็นกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มี
กำหนดเวลาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และเป็นประกันกับบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศ 2) กรมธรรม์
ประกันชีวิตที่มีการรับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนระหว่างอายุกรมธรรม์ 2.1) กรณีกรมธรรม์ประกัน
ชีวิตที่ผู้มีเงินได้ได้รับเงินคืนทุกปี เงินคืนที่ได้รับในแต่ละปีต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของเบี่ยประกันชีวิตที่ได้
จ่ายในแต่ละปีหรือ 2.2) กรณีมีการรับเงินคืนไม่ทุกปีแต่มีการได้รับเงินคืนเป็นช่วงๆ ระยะเวลา เงินคืนที่
ได้รับต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของเบี่ยประกันชีวิตสะสมในช่วงระยะเวลานั้นๆ หรือ 2.3) กรณีการรับเงินคืนที่
แตกต่างจาก 2.1 หรือ 2.2 ผลรวมของเงินคืนที่ได้รับในช่วงระยะเวลาที่มีการจ่ายเบี่ยประกันชีวิตต้องไม่เกิน
ร้อยละ 20 ของการจ่ายเบี่ยประกันชีวิตสะสมที่จ่ายทั้งหมดตั้งแต่ปีแรกถึงปีที่ได้รับเงินคืน

3. “ความชอบธรรมของรัฐบาลในการจัดเก็บภาษีเพื่อการกระจายรายได้ครั้งใหม่”. / โดย จิรศักดิ์

รอดจันทร์. ว.สรรพากรสาส์น. ปีที่ 56 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 83-91.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึงสาเหตุที่มาและวิธีการกระจายรายได้ครั้งใหม่ ความชอบธรรมของ
รัฐบาลในการจัดเก็บภาษีเพื่อการกระจายรายได้ครั้งใหม่ และบทสรุปและข้อเสนอแนะจากผู้เขียน

4. “ค่าชดเชยและภาษี : ข้อพิจารณาที่นายจ้างและลูกจ้างไม่ควรมองข้าม”. / โดย ฤกษ์ฤทธิ เพชรวรรกุล.

ว.สรรพากรสาส์น. ปีที่ 56 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2552) : 16-35.

 บทความเรื่องนี้ผู้เขียนได้นำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรก จะขอสรุปหลักถึงประเด็นข้อ
กฎหมายต่างๆ ที่นายจ้างและลูกจ้างพึงนำมาพิจารณาเพื่อปกป้องสิทธิของตนเมื่อมีการเลิกจ้างเกิดขึ้น และใน
ส่วนที่สอง จะเป็นการวิเคราะห์และสรุปถึงแนวทางการคำนวณภาระภาษีให้แก่ลูกจ้างสำหรับเงินค่าชดเชยที่
ลูกจ้างได้รับจากนายจ้าง และในตอนท้ายบทความมีตารางสรุปสิทธิประโยชน์ทางภาษีของลูกจ้างรวมทั้ง
แนวคำวินิจฉัยของกรมสรรพากรที่เกี่ยวข้อง

5. “เงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน”. / โดย มงคล ขนาดนิต. ว.สรรพากรสาส์น.

ปีที่ 56 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 33-45.

 ผู้เขียนบทความได้นำเสนอในประเด็นเกี่ยวกับการระงับอากร กรณีลูกจ้างได้รับเงินได้ที่นายจ้างจ่ายให้เพราะเหตุออกจากงานซึ่งไม่ได้มีขอบเขตเพียงแค่เงินชดเชยเท่านั้น หากแต่ยังได้ขยายไปยังเงินได้ที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว ในกรณีอื่นๆ ประกอบกันไปด้วย โดยศึกษาประเด็นเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินที่ได้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานให้เข้าใจอย่างครบถ้วน ถูกต้อง จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ลูกจ้างเสียภาษีได้อย่างถูกต้อง ไม่มีภาระภาษีที่จะต้องชำระเพิ่มเติมในภายหลัง รวมถึงจะต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ซึ่งจะเป็นภาระในการดำรงชีพหากต้องว่างงานอีกด้วย

6. “วิเคราะห์รายได้ไตรมาสแรกประจำปีงบประมาณ 2552 (ตุลาคม-ธันวาคม 2551)”. / โดย อุบลรัตน์

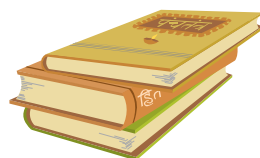
วิงสุวรรณ และกรรณิการ์ เมธาขวลิตศิลป์. ปีที่ 56 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2552) : 35-46.

 บทความวิเคราะห์นำเสนอในบทความนี้เป็นผลการจัดเก็บในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2552 (ตุลาคม-ธันวาคม 2551) ซึ่งจะสรุปเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้ 1) วิเคราะห์รายได้รัฐบาลโดยเปรียบเทียบกับประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 2) วิเคราะห์รายได้ภาษีสรรพากรโดยเปรียบเทียบกับประมาณการตามเอกสารงบประมาณ

7. “สิทธิและประโยชน์ของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม”. / โดย กัมปนาท บุญรอด.

ว.สรรพากรสาส์น. ปีที่ 56 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2552) : 49-59.

 ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตั้งแต่วันที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิโดยสรุปได้ดังนี้ 1) สิทธิที่จะออกไปกำกับภาษีสำหรับการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ ตามมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร 2) สิทธิที่จะเรียกเก็บภาษีขายตามมาตรา 82/4 แห่งประมวลรัษฎากร 3) สิทธิที่จะนำภาษีซึ่งไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร 4) สิทธิที่จะขอคืนภาษีซื้อ กรณีภาษีซื้อมากกว่าภาษีขายตามมาตรา 84 แห่งประมวลรัษฎากร 5) สิทธิที่จะเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร

1. “การถือกรรมสิทธิ์ที่ดินตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน”. / โดย วันเพ็ญ หรุจิตตวิวัฒน์. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 60-62.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึงสิทธิประโยชน์เพื่อการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอ ซึ่งไม่ได้มีเพียงสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงสิทธิประโยชน์ในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินด้วย ซึ่งผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน หมายถึง ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามมาตรา 4 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 สามารถยื่นขอถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งที่เป็นที่ตั้งโรงงาน สำนักงาน ที่พักอาศัยของผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการ และที่พักอาศัยของพนักงานและการดำเนินการใดๆ ต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของบีโอไอเท่านั้น

2. “การทบทวนบทบาทของภาครัฐ : กรณีปัญหาหมอกควันมาบตาพุดและแม่เมาะ”. / โดย ชรรมรัตน์ รัตนพันธ์. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 49-56.

 บทความเรื่องนี้กล่าวถึง กรณีที่ชาวบ้านมาบตาพุด จังหวัดระยอง ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในกรณีที่ละเลยต่อหน้าที่ไม่ประกาศให้พื้นที่มาบตาพุดเป็นเขตควบคุมมลพิษ โดยมีนายเจริญ เดชคุ้ม และพวกรวม 27 คน ได้มอบอำนาจให้โครงการนิติธรรมสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจเป็นผู้ฟ้องคดี โดยมีรายละเอียดที่น่าเสนอประกอบด้วย คำวินิจฉัยของศาลปกครอง ผลต่อการดำเนินโครงการอื่นภายหลังคำพิพากษาของศาล มลภาวะซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่แม่เมาะจังหวัดลำปาง และความเข้มแข็งของภาคประชาชน : การทบทวนบทบาทของภาครัฐ

3. “การผลักดันการลงทุนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ”. / โดย นิสารัตน์ เขียนนิล และคณะ. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 16-24.

 บทความเรื่องนี้เป็นสาระสำคัญจากการสัมมนา “เรื่อง การผลักดันการลงทุนกระตุ้นเศรษฐกิจภาคตะวันออก” จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีผู้ร่วมเข้าการสัมมนาทั้งนักลงทุนไทยและต่างประเทศ และตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน โดยมีสาระสำคัญที่ได้จากการสัมมนาในประเด็นต่างๆ ดังนี้ 1) ภาคตะวันออกทำเลทองแห่งการลงทุน 2) เสริมสร้างความมั่นใจแก่นักลงทุน 3) สิทธิประโยชน์พิเศษตามมาตรการปีแห่งการลงทุน 4) ปรับปรุงมาตรการและนโยบายให้เอื้อต่อการลงทุน 5) ชุมชนมีความเข้มแข็งและเรียกร้องสิทธิมากขึ้น 6) CSR กับแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม และ 7) ระบบทวิภาคีจะสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

4. “ภาพรวมการดำเนินงานเพื่อกระตุ้นการลงทุนในช่วงไตรมาสแรกของปี 2552”. / โดย ยุทธศักดิ์

คณาสวัสดิ์. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 30-40.

 บทความเรื่องนี้เป็นกรรณการรายงานภาพรวมของการดำเนินงาน เพื่อกระตุ้นการลงทุนและเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนของสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) โดยมีประเด็นที่น่าสนใจประกอบด้วย 1) FDI ของโลกมีแนวโน้มลดลง 2) เศรษฐกิจการลงทุนของไทยชะลอตัวลงมาก 3) นโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาล 4) ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน 5) สานต่อนโยบายปีแห่งการลงทุน 2551-2552 6) ขยายเวลาสิทธิประโยชน์พิเศษสำหรับเขต 2 และระยอง 7) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ยางธรรมชาติ 8) จัด Road Show เพื่อชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ 9) เปิดสำนักงานต่างประเทศเพิ่มเติมอีก 6 แห่งในปี 2552 10) สร้างเครือข่ายกับหุ้นส่วนเชิงรุก และ 11) กระตุ้นให้นักลงทุนเดิมขยายการลงทุนเพิ่มเติม

5. “มาตรการให้ความช่วยเหลือแรงงานไทยของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน”. / โดย ช่อแก้ว

ประสงค์สม. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 25-29.

 จากสถานะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้มีการเลิกจ้างงานสูงตั้งแต่เดือนกันยายน 2551 เป็นต้นมา บทความเรื่องนี้นำเสนอมาตรการการให้ความช่วยเหลือแรงงานไทยที่กำลังประสบปัญหาการเลิกจ้าง โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ 1) สถานการณ์การจ้างงานในปัจจุบัน 2) มาตรการให้ความช่วยเหลือแรงงานไทยของกระทรวงแรงงาน 3) มาตรการของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน 4) สถานการณ์ภายใต้ระบบแรงงานสัมพันธ์ 5) มาตรการให้ความช่วยเหลือในอนาคต 6) มาตรา 75 ช่วยเหลือนายจ้างและลูกจ้าง 7) มาตรการเพื่อยกระดับแรงงานไทย 8) กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง และ 9) ธรรมนูญการเพื่อสนับสนุนบรรยากาศการลงทุน

6. “มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานภาคเอกชน”. / โดย วรกาญจน์

โกศลพิศิษฐ์กุล คันทรส รัตนบุรี และอภาวดี มั่งมี. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 12-15.

 กล่าวถึงการออกมาตรการเพื่อลดผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของกระทรวงพาณิชย์และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการค้าและการส่งออก โดยนำเสนอแต่ละมาตรการแต่เพียงสังเขป เช่น มาตรการเกี่ยวกับการดูแลสินค้าอุปโภค-บริโภคให้สอดคล้องกับราคาต้นทุนสินค้าแท้จริง มาตรการเกี่ยวกับการแก้ไขราคาสินค้าเกษตร มาตรการเกี่ยวกับการส่งออก เป็นต้น สำหรับมาตรการของหน่วยงานภาคเอกชน โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยได้พิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อช่วยบรรเทาความรุนแรงของผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มสภาพคล่องผ่านการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากยิ่งขึ้น โดยแบ่งกลุ่ม

สมาชิกที่ประสบปัญหาด้านสภาพคล่องไว้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีศักยภาพสูงแต่ขาดสภาพคล่อง กลุ่มที่ต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ และกลุ่มที่ฟื้นตัวยาก

7. “มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ”. / โดย ช่อแก้ว ประสงค์สม. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 6-11.

กล่าวถึงมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล เพื่อเป็นการบรรเทาภาระของประชาชนซึ่งได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจไทยชะลอตัวตามเศรษฐกิจโลก โดยรัฐบาลได้ออกมาตรการกระตุ้นการบริโภคและมาตรการด้านภาษี วงเงินรวมกว่า 155,000 ล้านบาท เพื่อกระจายเม็ดเงินลงสู่ภาคประชาชน และลดภาระด้านภาษีแก่ผู้ประกอบการและเพื่อให้คนไทยมีเงินใช้จ่ายมากขึ้น โดยดำเนินการภายใต้ 4 แผนงาน คือ แผนงานฟื้นฟูและสร้างความเชื่อมั่นด้านเศรษฐกิจ แผนงานส่งเสริมสร้างรายได้พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงด้านสังคม แผนงานรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และรายจ่ายชดเชยเงินคงคลัง รวม 25 มาตรการ เช่น โครงการเรียนฟรี 15 ปี โครงการจำหน่ายสินค้าราคาถูก มาตรการเงินร่วมลงทุนเพื่อช่วยเหลือกองทุนร่วมลงทุน มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และมาตรการสินเชื่อเพื่อสนับสนุนธุรกิจเอสเอ็มอี

8. “รถไฮบริด (Hybrid Car) และรถยนต์พลังงานทดแทนในเยอรมนี”. / โดย มุกดา นอลล์. ว.ส่งเสริมการลงทุน. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2552) : 41-48.

ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปให้ความสำคัญกับการประหยัดพลังงาน และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จึงมักมีมาตรการทั้งทางตรงและทางอ้อมในการส่งเสริมให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม และหากช่วยลดการใช้พลังงานหรือเป็นการใช้พลังงานทดแทนจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นพิเศษ รถยนต์ไฮบริด (Hybrid Car) หรือรถยนต์ที่ใช้พลังงานทดแทน จึงอยู่ในนโยบายรัฐและกรอบด้านกฎหมายของประเทศเยอรมนี เพื่อลดปัญหามลพิษทางอากาศ และยังลดปัญหาการนำเข้าพลังงานได้อีกทางหนึ่ง เนื้อหาที่ผู้เขียนนำมาอธิบายเป็นภาพรวมของรถยนต์ไฮบริดในประเทศเยอรมนี ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้ 1) ความตกลงระดับประชาคมยุโรป 2) ความตกลงในระดับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี 3) รถยนต์ไฮบริด 4) วิวัฒนาการยานยนต์ไฮบริดในเยอรมนี 5) รถยนต์ไฮบริดส่วนบุคคลผลิตโดยบริษัทเยอรมนี 6) รถยนต์พลังงานไฟฟ้า และ 7) รถยนต์พลังงานไฮโดรเจนหรือพลังงาน

1. “จากเวียงจันทร์ถึงบางกอกตามรอยเจ้าอนุวงศ์ คลิปมประวัติศาสตร์ไทย-ลาว”. / โดย สุเจน กรรพฤทธิ์.

ว.สารคดี. ปีที่ 25 ฉบับที่ 291 (พฤษภาคม 2552) : 100-152.

บทความเรื่องนี้นำเสนอเรื่องราวของเจ้าอนุวงศ์ ซึ่งมีประวัติเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์อันคลุมเครือของ 2 ชาติระหว่างไทยและลาว ผู้เขียนได้นำเสนอเรื่องราวทั้งจากการอ้างอิงในเอกสารทางประวัติศาสตร์และการค้นหาเรื่องราวจากการรับรู้และอยู่ในความทรงจำของคนไทยและลาวรุ่นปัจจุบัน ซึ่งมีมุมมองต่อเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน คือ เจ้าอนุวงศ์ในสายตาคนไทยคือ “กบฏ” ส่วนเจ้าอนุวงศ์ในสายตาคนลาว คือ วีรกษัตริย์ผู้พยายามกู้ชาติ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่ามุมมองดังกล่าวเกิดจากรายการของเจ้าอนุวงศ์ได้ถูก “ตัดตอน” “ตกแต่ง” และเล่าผ่านตำนาน พงศาวดาร และแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามอุดมการณ์ชาตินิยม โดยที่คนไทยและคนลาวต่างลืมไปว่าครั้งหนึ่งเจ้าอนุวงศ์ ชัดแย้งกับกษัตริย์ไทยโดยไม่มีความคิดเรื่อง “ชาติ” เข้ามาเกี่ยวข้อง และในช่วงหนึ่งของชีวิตเจ้าอนุวงศ์เป็นเสมือนพระญาติและพระสหายสนิทในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย พร้อมกันนี้ผู้เขียนได้นำเสนอความคิดเห็นของนักประวัติศาสตร์ทั้งคนไทยและคนลาว ซึ่งมีมุมมองทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน แต่ที่เหมือนกัน คือ แต่ละฝ่ายต่างมีเรื่องราวความเจ็บปวดทางประวัติศาสตร์ทั้งสิ้น และประวัติศาสตร์ของแต่ละชาติต่างถูกสร้าง แต่งเติม จนเกือบจำไม่ได้ว่าต้นเหตุที่แท้จริงเป็นอย่างไร

2. “จูบุ ตรงกลางนี้ยังมีที่ว่าง”. / โดย ธัชชัย วงศ์กิจรุ่งเรือง. ว.สารคดี. ปีที่ 25 ฉบับที่ 291

(พฤษภาคม 2552) : 68-90.

จูบุ (แปลว่าพื้นที่ตรงกลาง) คือ ภาคกลางของเกาะฮอนชู เป็นภูมิภาคที่ใหญ่ที่สุดของประเทศญี่ปุ่น มีพื้นที่ราว 65,000 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 9 จังหวัด มีภูมิประเทศอยู่ในส่วนที่เรียกว่าเทือกเขาเจแปนแอลป์ อีกทั้งยังติดกับทะเลสองฝั่งคือทะเลญี่ปุ่นและมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้แต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างทั้งสภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ วัฒนธรรมและวิถีชีวิต บทความเรื่องนี้ได้นำเสนอสาระน่ารู้ของสี่เมืองในจูบุ ซึ่งมีทั้งความเจริญ สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอันโดดเด่น รวมถึงวิถีชีวิต สี่เมืองที่นำมาเสนอ คือนาโงยา คานาซาวา โทยามะ และฟุคุอิ ซึ่งผู้เขียนได้สะท้อนให้เห็นถึงจุดเด่นของแต่ละเมือง รวมถึงความมีวัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะตนของญี่ปุ่น

3. “**มะรุม**” *ใครๆ ก็มารุม*. / โดย ภัสร์วดี ศรีสุวรรณ. ว.สารคดี. ปีที่ 25 ฉบับที่ 291 (พฤษภาคม 2552): 169-171.

กล่าวถึงสรรพคุณของมะรุมซึ่งมีประโยชน์ทางโภชนาการหลายอย่าง รวมทั้งสรรพคุณทางยาที่สามารถนำมาใช้เพื่อรักษาและป้องกันโรคได้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ มะรุมเป็นพืชที่ได้รับความสนใจในวงการแพทย์และโภชนาการมานานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นยุคโรมัน กรีก และอียิปต์ ซึ่งมีการสกัดเมล็ดเพื่อทำโลชั่นทาผิวและน้ำหอม ส่วนแพทย์พื้นบ้านในกัวเตมาลาใช้ใบแก้โรคผิวหนังติดเชื้อ อินเดียใช้มะรุมในการรักษาโรคเลือดจาง หอบหืด ไอ ท้องเสีย ฯลฯ สำหรับในประเทศไทยรู้จักมะรุมมานานในเชิงอาหารมากกว่าสรรพคุณทางยา อย่างไรก็ตาม กระแสการกินมะรุมเป็นยารักษาโรคเริ่มมีมากขึ้น และปัจจุบันมีงานวิจัยเกี่ยวกับมะรุมประมาณ 750 ชิ้น แต่ส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ และเป็นการทดลองกับสัตว์ สำหรับแนวทางที่น่าสนใจ คือ การใช้ประโยชน์ทางยา โดยเฉพาะใบมะรุมเป็นส่วนที่มีการศึกษาและงานวิจัยรับรองมากที่สุดว่าอุดมไปด้วยวิตามินและเกลือแร่ และยังมีกรดอะมิโนสำคัญที่ไม่พบในพืชทั่วไป

4. “**เหมืองภูเขา-ภูคำ ความเจียบ ทองคำ และชีวิต**”. / โดย สุเจน กรรพฤทธิ์. ว.สารคดี. ปีที่ 25 ฉบับที่ 291 (พฤษภาคม 2552) : 34-38.

บทความเรื่องนี้ นำเสนอสาระสำคัญของเหมืองภูเขา-ภูคำ ซึ่งเป็นเหมืองทองคำและทองแดงตั้งอยู่ในเมืองไซสมบูน ประเทศลาว ในปี 2549 ธนาคารโลกให้ข้อมูลว่าลาวมีเหมืองทั้งหมด 35 แห่ง เหมืองภูเขาและเหมืองภูคำเป็นเหมืองทองแดง-ทองคำแห่งที่ 2 และ 3 ต่อจากเหมืองเซโปในแขวงสะหวันนะเขต ซึ่งสะท้อนว่าลาวมีทรัพยากรในดินที่ทำรายได้มหาศาลให้กับประเทศ การทำเหมืองเริ่มต้นอย่างจริงจังตั้งแต่เดือนมีนาคม 2551 โดยบริษัท Pan Australian Resource ซึ่งจะให้มีกำลังงานในพื้นที่ราว 1,000 คน อย่างไรก็ตาม องค์กรพัฒนาเอกชนออสเตรเลียได้ติดตามผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองทั่วโลก ได้ให้ข้อมูลว่าเหมืองแห่งนี้ปล่อยสารไซยาไนด์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสารเคมีหลายชนิดที่ใช้ในการสกัดทองคำ รั่วไหลสู่แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคในรัศมี 1 กิโลเมตรรอบเหมือง จนทำให้ประชาชนราว 60-100 คนป่วยหลังจากบริโภคปลาและน้ำในแหล่งน้ำขณะที่สื่อทางการให้ข้อมูลว่าชาวบ้านได้รับผลกระทบเล็กน้อยและไม่มีใครล้มป่วย Pan Australian Resource ปฏิเสธความเกี่ยวข้องระหว่างเหมืองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้การค้นพบสายแร่ทองคำและแร่ธาตุอื่นๆ ในลาว เริ่มมาตั้งแต่ปี 2537 และอุตสาหกรรมประเภทนี้ได้กลายมาเป็นหนึ่งในรายได้หลักของลาวนอกเหนือจากการขายไฟฟ้าพลังน้ำ

อีคอนนิวส์

1. “ไทยไม่พร้อมรับสังคมผู้สูงอายุแนวโน้มคนแก่ถูกทอดทิ้ง เจ็บป่วยขาดการดูแลไร้หลักประกันรายได้เพื่อ ยังชีพ”. ว.อีคอนนิวส์. ปีที่ 19 ฉบับที่ 503 (พฤษภาคม 2552) : 18-22.

นำเสนอสถานการณ์ด้านประชากรและแนวทางการเตรียมความพร้อม เพื่อรับมือกับสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้นิยามประเทศที่จะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุไว้ ดังนี้ **สังคมผู้สูงอายุ** คือ ประเทศที่มีสัดส่วนประชากรเกษียณอายุ มีอายุ 60 ปี หรือ 65 ปีขึ้นไป เกินร้อยละ 10 หรือร้อยละ 7 ตามลำดับ **สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์** คือ ประเทศที่มีประชากรเกษียณอายุ มีอายุ 60 ปี หรือ 65 ปีขึ้นไป เกินร้อยละ 20 และร้อยละ 14 ตามลำดับ สำหรับประเทศไทยเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี 2547 และต้องเตรียมเผชิญการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในอีกประมาณ 15-20 ปีข้างหน้า ซึ่งถือเป็นเวลาที่ไม่นานมากสำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งรัฐบาลต้องเร่งดำเนินการหลายอย่างเพื่อเสริมสร้างหลักประกันทางสังคมขั้นพื้นฐานสำหรับผู้สูงอายุในอนาคต ทั้งนี้แนวโน้มผู้สูงอายุในประเทศไทยถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยวมากขึ้น และบุคลากรด้านการดูแลรักษาผู้สูงอายุยังขาดแคลน รวมทั้งประสิทธิภาพในการรักษาและสิทธิในการเลือกสถานพยาบาลยังมีข้อจำกัด และยังมีแนวโน้มว่ารัฐบาลจะต้องแบกรับภาระรายจ่ายด้านสุขภาพของประชาชนมากขึ้นเรื่อยๆ หากไม่เร่งปรับปรุงระบบหลักประกันที่จำเป็นเพื่อให้ผู้สูงอายุดูแลตัวเองได้ จะทำให้รัฐรับภาระการพึ่งพิงสูงขึ้น และจะลดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศตามไปด้วย

2. “วิกฤตเศรษฐกิจโลกด้านอุตสาหกรรมอาหารไทยปรับฐาน”. ว.อีคอนนิวส์. ปีที่ 19 ฉบับที่ 503 (พฤษภาคม 2552) : 23-27

กล่าวถึงสถานการณ์อุตสาหกรรมอาหารไทยที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกถดถอย เนื่องจากเศรษฐกิจไทยต้องพึ่งพาการค้ากับต่างประเทศเป็นหลัก อุตสาหกรรมอาหารของไทยส่งสัญญาณการหดตัวอย่างรุนแรงในเดือนมกราคม 2552 โดยสถิติการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบที่ปรับตัวลดลงกว่าร้อยละ 20 ทำให้อุตสาหกรรมอาหารหดตัวทั้งภาคผลิตและภาคส่งออก โดยกลุ่มสินค้าเกษตรพื้นฐานจะได้รับผลกระทบมากกว่าอุตสาหกรรมอาหาร ทั้งนี้ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันอาหาร ร่วมกันประเมินแนวโน้มการส่งออกสินค้าอาหารตลอดทั้งปี 2552 ว่าจะมีมูลค่าประมาณ 661,000 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 15 จากปีที่ผ่านมา ขณะที่ภาคการผลิตมีแนวโน้มปรับตัวลดลงตามการส่งออก แต่อัตราหดตัวน้อยกว่า เนื่องจากอุตสาหกรรมอาหารบางกลุ่มมีตลาดในประเทศที่มีแนวโน้ม

สร้างอัตราการเติบโตได้ แต่ขึ้นอยู่กับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและเม็ดเงินโครงการลงทุนต่างๆ ที่จะต้องเริ่มไหลเวียนเข้าสู่ระบบโดยเร็ว

3. “เศรษฐกิจโลกกดดันราคาโลหะพื้นฐานสูง”. ว.อีคอนนิวส์. ปีที่ 19 ฉบับที่ 503 (พฤษภาคม 2552) :

44-46.

 กล่าวถึงเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยได้ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตเกือบทั่วโลก ทำให้ราคาโลหะพื้นฐานโดยเฉพาะเหล็ก อะลูมิเนียม และทองแดง ปรับลดอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มราคาโลหะพื้นฐานปรับไปในทิศทางที่ต่ำลง คือ 1) ความต้องการบริโภคที่หดตัวลงมากเกือบทั่วโลก 2) ราคาวัตถุดิบและพลังงานเชื้อเพลิงลดต่ำลง ทำให้ผู้ผลิตโลหะต่างๆ มีช่องว่างในการลดราคาสินค้าเพื่อความสามารถด้านการแข่งขัน 3) การเพิ่มอัตราส่วนคืนภาษีส่งออกของจีนเพื่อช่วยเหลือกิจการส่งออก 4) การตัดราคาเพื่อแข่งขันเพิ่มยอดขายท่ามกลางอุปสงค์ที่ชะลอตัว สำหรับปัจจัยที่ผลักดันให้ราคาสูงขึ้น คือ 1) การเก็งกำไรของนักลงทุน 2) แนวโน้มอุปสงค์ที่อาจเพิ่มขึ้นในไตรมาสต่อไป ทั้งนี้จากทิศทางราคาโลหะพื้นฐานที่ยังคงถูกปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจกดดันราคาให้เคลื่อนไหวอยู่ในระดับต่ำได้ส่งผลกระทบต่อด้านกับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง 2 ประการ ดังนี้ 1) ภาคธุรกิจที่ผลิตสินค้าโลหะและส่งออก 2) ภาคธุรกิจที่มีสินค้าโลหะเป็นวัตถุดิบในการผลิต

1. “ตัวบรรเทาภาระภาษี (ตอนที่ 6)”. / โดย ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม ดุลยลักษณ์ ตราชูธรรม. ว.เอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 332 (พฤษภาคม 2552) : 83-85.

 บทความเรื่องนี้ กล่าวถึงตัวบรรเทาภาระภาษีตัวที่ 6 คือ ค่าลดหย่อนเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) ซึ่งเป็นกองทุนที่ลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันจัดตั้งขึ้น เมื่อจดทะเบียนแล้วจะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย กองทุนนี้ประกอบด้วยเงินที่ลูกจ้างสะสม เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบรวมทั้งเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้ และผลประโยชน์จากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว กองทุนนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตายหรือออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน โดยเงินสะสมที่ลูกจ้างจ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพสามารถนำมาใช้ลดหย่อนภาษีได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ซึ่งจะมีผลนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป นอกจากนี้เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ลูกจ้างได้รับจากกองทุนเมื่อลูกจ้างออกจากงานเพราะเกษียณอายุ ทูพพลภาพ หรือตายก็ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ด้วย อย่างไรก็ตาม

ดี กรณีจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดไว้ในประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับเงินได้ จึงจะได้รับยกเว้นภาษี

2. “นอนเพื่อความก้าวหน้า”. / โดย สักดา ดาราวรรณ. ว.เอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 332

(พฤษภาคม 2552) : 58-61.

 บทความเรื่องนี้ กล่าวถึงเรื่องการนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับมนุษย์ เนื่องจากการนอนหลับให้เพียงพอและหลับสบายถือเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะเพิ่มศักยภาพของมนุษย์ในช่วงข้ามคืนให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพักผ่อนน้อยจะลดความสามารถในกระบวนการรับรู้ โดยจะทำให้ความสามารถในการคิด การทำงานหลายอย่างลดลง เช่น การตัดสินใจ สุขภาพ อารมณ์ และผลิตผล การนอนไม่พออาจเกิดจากหลายสาเหตุ บทความเรื่องนี้จึงมีคำแนะนำสำหรับการนอน ดังนี้ คือ 1) ปิดคอมพิวเตอร์ 2) หลีกเลี่ยงเวลาพักผ่อนคาเฟ่หลังเที่ยง 3) เปลี่ยนห้องนอนเป็นถ้ำ และ 4) ควรจัดเวลาและทำตามนั้น นอกจากนี้ ควรจำไว้ว่าการนอนเต็มอิ่มคือ คีลละ 7-8 ชั่วโมง จะทำให้ประสิทธิภาพการรับรู้กลับมาทำงานปกติ แต่เมื่อนอนน้อยแล้วกลับมานอนมาก คิดว่าจะชดเชยเวลานอนที่หายไป ก็ไม่ได้ทำให้เรามีความสามารถสูงสุดอย่างที่ป็น

3. “รายได้และการวัดมูลค่า”. / โดย กองบรรณาธิการ. ว.เอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 332 (พฤษภาคม 2552) : 21-31.

 เนื่องจากการดำเนินธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการที่มุ่งค้าหากำไร ย่อมอาศัยรายได้เพื่อแสวงหาผลกำไรของกิจการ เมื่อมีรายได้หรือรายรับเกิดขึ้นในการดำเนินกิจการ จะต้องมีกำรับที่บัญชีและเสียภาษีอากร ปัญหาของรายได้ที่ต้องรับรู้ตามหลักการบัญชี มาตรฐานการบัญชีกับประมวลรัษฎากรมีความแตกต่างกันหลายประเด็น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจึงต้องปรับปรุงหลักการบัญชีมาตรฐานการบัญชีให้สอดคล้องถูกต้องตามประมวลรัษฎากร เพื่อประโยชน์ในการเสียภาษีอากรต่อไป บทความเรื่องนี้ จึงกล่าวถึงความแตกต่างของรายได้ตามหลักการบัญชีและมาตรฐานการบัญชีกับรายได้ตามประมวลรัษฎากร ซึ่งกล่าวถึงรายละเอียดของเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 มาตรา 40 และเครดิตภาษีตามมาตรา 47 ทวิ นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงความแตกต่างการวัดมูลค่าของรายได้ตามหลักการบัญชีและมาตรฐานการบัญชีกับประมวลรัษฎากรด้วย

4. “เรียนรู้ความหมายของ “เงินได้พึงประเมิน” เพื่อวางแผนภาษีอย่างมีชั้นเชิง (ตอนที่ 1) / โดย ฤกษ์ฤทธิเพชรวรกุล. ว.เอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 332 (พฤษภาคม 2552) : 70-77.

 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีซึ่งผู้มีเงินได้ทุกคนต้องเสียตามกฎหมาย โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นสตรี เด็ก หรือคนชรา ยกเว้นกรณีที่อยู่นอกขอบอำนาจการจัดเก็บภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรไทย หรือได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร หรือมีอนุสัญญาภาษีซ้อนยกเว้นหรือลดอัตราภาษีที่ต้อง

เสียลง ทั้งนี้ ในกรณีที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะต้องคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเงินได้พึงประเมิน บทความเรื่องนี้ จึงกล่าวถึงเรื่องเงินได้พึงประเมิน โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ความสำคัญของการศึกษาความหมายของคำว่าเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรไทย ส่วนที่ 2 ความหมายของเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรไทย ส่วนที่ 3 กล่าวถึง ตัวอย่างกรณีศึกษา 4 กรณี คือ กรณีบริษัท แจกหุ้นให้แก่ลูกจ้าง กรณีบริษัทแม่ให้เงินช่วยเหลือแก่สาขาและ/หรือบริษัทลูกของตนในประเทศไทย กรณีบริษัทตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยให้เงินกู้แก่ลูกจ้างของตน และกรณีที่นายจ้างออกค่าภาษีเงินได้แทนลูกจ้าง สำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้าง

5. “หน้าที่/ความรับผิดชอบ/สิทธิ (ไต่เบี่ย) ... ผู้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย”. / โดย เพิ่มบุญ แก้วเขียว. ว.เอกสารภาษีอากร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 332 (พฤษภาคม 2552) : 78-82.

 การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย (Withholding Tax) เป็นวิธีการชำระภาษีอากรล่วงหน้าอย่างหนึ่งที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ซึ่งบางกรณีถือว่าการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายนั้น เป็นการชำระภาษีที่สิ้นสุดแล้ว โดยผู้หักไม่ต้องมาขึ้นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีอากรใหม่อีกแต่เงินได้พึงประเมินหลายประเภท ถือว่าการหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายเป็นเพียงเครดิตล่วงหน้าเพื่อนำไปหักกลบกับการเสียภาษีเงินได้ประจำปี อย่างไรก็ตามก็ดี กฎหมายถือว่าผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้มีหน้าที่ ซึ่งต้องปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด ถ้าคำนวณผิดและนำส่งขาดไป ผู้จ่ายเงินได้ก็ต้องมีความรับผิดชอบร่วมกับผู้มีเงินได้ในจำนวนเงินภาษีนั่น แล้วไปดำเนินการใช้สิทธิไต่เบี่ยเรียกร้องเอาคืนจากผู้มีเงินได้ แต่ถ้าคำนวณหักภาษีเกินไป ผู้ถูกหักภาษีก็มีสิทธิไปขอคืนและยังสามารถเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้หักภาษีได้ เพราะถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้มีเงินได้

ไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ 2009

รวบรวมโดย พงพิณ พรหมเอี่ยม

เมื่อปลายเดือนเมษายน 2552 ทั่วโลกได้รู้จักไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 โดยมีจุดเริ่มต้นที่ประเทศเม็กซิโก ก่อนแพร่ระบาดเข้าสู่ประเทศสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งลุกลามไปทั่วโลก ทำให้มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถานการณ์ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 จึงก่อให้เกิดความหวาดวิตกไปทั่วโลก จนทำให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ต้องหามาตรการป้องกันและเฝ้าระวังการลุกลามของเชื้อโรคอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อโรคหลุดลอดเข้ามาในประเทศของตน

โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ได้ระบุไว้ว่า เป็นโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจ ซึ่งมีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ชนิดเอตัวใดตัวหนึ่งของหมู โดยเชื้อจะแพร่ติดต่อกันได้ทางอากาศทั้งทางตรงและทางอ้อม ในส่วนของกรมควบคุมโรคได้ให้รายละเอียดว่าเป็นโรคไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ในคน สามารถแพร่ติดต่อระหว่างคนสู่คนได้ แต่ไม่พบว่ามี การติดต่อมาจากสุกร เกิดจากเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ชนิดเอ เอช1 เอ็น1 (A/H1N1) ซึ่งเป็นเชื้อตัวใหม่ที่ไม่เคยพบทั้งในสุกรและในคน เป็นเชื้อที่เกิดจากการผสมสารพันธุกรรมของเชื้อไข้หวัดใหญ่ของสุกรเป็นส่วนใหญ่ แต่ในการรายงานการระบาดของโรคนี้ในช่วงแรกใช้คำในภาษาอังกฤษว่า *Swine Flu* หรือ **ไข้หวัดใหญ่สุกร** ซึ่งผลการวิเคราะห์ในระดับพันธุกรรมพบว่า เป็นเชื้อสายพันธุ์ใหม่ที่พบในคนทั้งในเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกา และผลการสอบสวนโรคไม่พบผู้ที่ติดโรคจากสุกร แต่เป็นการแพร่กระจายโรคจากคนสู่คนเท่านั้น

ต่อมาองค์การอนามัยโลกได้เปลี่ยนการเรียกชื่อเป็น “**ไข้หวัดใหญ่ ชนิดเอ เอช 1 เอ็น 1**” (Influenza A H1N1) และกระทรวงสาธารณสุขของไทยได้เปลี่ยนชื่อย่อว่า “**ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009**”

การแพร่เชื้อของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009

เชื้อไข้หวัดใหญ่ชนิดนี้มีอยู่ในน้ำมูก น้ำลาย หรือเสมหะของผู้ติดเชื้อ ซึ่งจะแพร่จากผู้ป่วยไปสู่คนอื่นได้ด้วยการไอ จาม หรือการสัมผัสกับเชื้อโดยตรงหรือทางอ้อม เช่น เชื้ออาจติดอยู่ตามโต๊ะ ลูกบิดประตู โทรศัพท์ ฯลฯ เมื่อมือไปสัมผัสแล้วมาขยี้ตา หรือสัมผัสทางปากก็อาจทำให้ได้รับเชื้อได้ ดังนั้นการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคนี้จึงสามารถทำได้ โดยการดูแลรักษาความสะอาด เมื่อไปสัมผัสกับสิ่งของที่มีผู้ใช้หลายคน หรือตามสถานที่ที่เป็นสาธารณะซึ่งมีผู้ใช้ร่วมกันเป็นจำนวนมาก เช่น ประตูรถเมล์ ราวจับสะพานลอย เป็นต้น

ระดับการเตือนภัยขององค์การอนามัยโลก (WHO)

องค์การอนามัยโลกได้แบ่งระดับการเตือนภัยการระบาดของโรคออกเป็น 6 ระดับ ตามสถานการณ์ความรุนแรงที่ปรากฏของโรค คือ

ระดับ 1 ไม่พบเชื้อไวรัสของสัตว์ติดต่อมาสู่คน

ระดับ 2 พบเชื้อไวรัสระบาดในสัตว์และมีโอกาสจะติดต่อมาสู่คน

ระดับ 3 พบเชื้อไวรัสในสัตว์ หรือไวรัสที่ผสมกันของสัตว์และคน สามารถติดต่อจากสัตว์มาสู่คน หรือติดต่อจากคนสู่คนแต่อยู่ในวงจำกัด

ระดับ 4 เชื้อไวรัสติดต่อจากคนสู่คน และมีการแพร่ระบาดเป็นวงกว้างในระดับชุมชน และมีความเสี่ยงของการระบาดใหญ่เพิ่มขึ้น

ระดับ 5 เชื้อไวรัสติดต่อจากคนสู่คน และมีการแพร่ระบาดไปอย่างน้อยสองประเทศในภูมิภาคเดียวกัน

ระดับ 6 เชื้อไวรัสติดต่อจากคนสู่คน และมีการแพร่ระบาดไปยังภูมิภาคอื่นอย่างน้อยหนึ่งประเทศ หรือแพร่ระบาดไปทั่วโลก

สำหรับไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 องค์การอนามัยโลกจัดอยู่ในระดับ 6 คือ มีการระบาดทั่วโลก

อาการที่บ่งชี้ว่าติดเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009

มีการหนาวสั่น เป็นไข้ ปวดหัว ปวดเมื่อยเนื้อตัว หมดเรื้อยหมดแรง น้ำมูกไหลเจ็บคอ
ไอมีเสมหะรุนแรง ระยะเวลาประมาณ 2-7 วัน

การรักษา

ปัจจุบันยาที่ใช้ในการรักษาโรคนี้ คือ โอเซลทามิเวียร์ (oseltamivir) หรือในชื่อการค้า คือ ทามิฟลู (tamiflu) เป็นยาชนิดเม็ด นอกจากนี้ยังมียาชนิดพ่น คือ ซานามิเวียร์ (zanamivir) หรือในชื่อการค้า คือ รีเลนซา (relenza) ทั้งสองชนิดเป็นยาต้านไวรัสเมื่อผู้ป่วยได้รับยาจะทำให้มีอาการดีขึ้นได้อย่างรวดเร็ว แต่ต้องรับยาภายใน 48 ชั่วโมงเพราะมีโอกาสที่เชื้อไวรัสจะกลายพันธุ์ได้อีกในอนาคต สำหรับการป้องกันการติดเชื้อนั้น ปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนใดๆ ที่ใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ ซึ่งหลายประเทศได้พยายามคิดค้นและกำลังอยู่ในขั้นตอนทดลองก่อนนำมาใช้จริงในคน

สำหรับประเทศไทยได้พบการระบาดภายในประเทศแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษา และนักกระบาดวิทยาได้ประมาณการว่าคนไทยน่าจะติดเชื้อไข้หวัดใหญ่ชนิดนี้แล้วประมาณ 5 ล้านคน (กันยายน 2552) การให้ความรู้กับประชาชนจึงเป็นสิ่งจำเป็น กระทรวงสาธารณสุข จึงได้ให้คำแนะนำในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ดังนี้

คำแนะนำสำหรับประชาชนทั่วไป

1. ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่ หรือใช้แอลกอฮอล์เจลทำความสะอาดมือ
2. ไม่ใช้แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ช้อนอาหาร ผ้าเช็ดมือ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว ร่วมกับผู้อื่น
3. ไม่ควรคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่มีอาการไข้หวัด
4. รักษาสุขภาพให้แข็งแรง ด้วยการกินอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ดื่มน้ำมากๆ นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
5. ควรหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่มีผู้คนแออัดและอากาศถ่ายเทไม่ดีเป็นเวลานาน โดยไม่จำเป็น

6. ติดตามคำแนะนำอื่นๆ ของกระทรวงสาธารณสุขอย่างใกล้ชิด

คำแนะนำสำหรับสถานประกอบการและสถานที่ทำงาน

1. แนะนำให้พนักงานที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ พักรักษาตัวที่บ้าน หากมีอาการป่วยรุนแรง ควรรีบไปพบแพทย์
 2. ตรวจสอบจำนวนพนักงานที่ขาดงานในแต่ละวัน หากพบขาดงานผิดปกติ หรือตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปในแผนกเดียวกันและสงสัยว่าป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อสอบสวนและควบคุมโรค
 3. แนะนำให้พนักงานที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ เฝ้าสังเกตอาการของตนเองเป็นเวลา 7 วัน ถ้ามีอาการป่วยให้หยุดพักรักษาตัวที่บ้าน
 4. ในสถานการณ์ปัจจุบันยังไม่แนะนำให้ปิดสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงาน เพื่อป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่
 5. ควรทำความสะอาดอุปกรณ์ สิ่งของ เครื่องใช้ ที่มีผู้สัมผัสจำนวนมาก เช่น โต๊ะทำงาน ลูกบิดประตู โทรศัพท์ ราวบันได คอมพิวเตอร์ ฯลฯ โดยการใช้น้ำผงซักฟอกทั่วไปเช็ดทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ 1-2 ครั้ง จัดให้มีอ่างล้างมือ น้ำและสบู่อย่างเพียงพอ ในบางวันควรเปิดประตูหน้าต่างให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก และแสงแดดส่องได้ทั่วถึง
 6. ควรจัดทำแผนการระงับการในสถานประกอบการและสถานที่ทำงาน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องหากเกิดการระบาดใหญ่
- ปรากฏการณ์ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ได้บอกอะไรบางอย่างแก่คนทั่วโลกว่า แม้ในยุคปัจจุบันจะมีความก้าวหน้าแทบทุกด้าน โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์และระบบสาธารณสุข แต่มนุษย์ก็ยังคงเผชิญกับโรคร้ายที่เกิดจากการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ที่พร้อมจะคร่าชีวิตผู้คนทั่วโลกได้เสมอ

บรรณานุกรม

กรมควบคุมโรค. “ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009.” [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

<http://beid.ddc.moph.go.th/> (23 กันยายน 2552)

วิชาการดอทคอม. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.vcharkarn.com/varticle (23 กันยายน 2552)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

- ❖ นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ❖ นางวิจิตรา วัชรภรณ์ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
- ❖ นางสาวอารีรัตน์ วิชาช่าง ผู้อำนวยการกลุ่มงานห้องสมุด

จัดทำสาระสังเขป

- ❖ นางณิชาณี ชุนฉลาด บรรณารักษ์ ๘ว.
- ❖ นางสาวสุนิดา บุญญานนท์ บรรณารักษ์ ๘ว.
- ❖ นางสาวพจพิณ พนมเอี่ยม บรรณารักษ์ ๖
- ❖ นางสาววัชรพร ยอดมิ่ง นิติกร ๔
- ❖ นางสาวรติกร แจกโ้วน นิติกร ๓

ออกแบบปก

- ❖ นายบัณฑิต อุทาวงศ์ บรรณารักษ์ ๕

จัดพิมพ์

- ❖ นางสาววศินี มั่นกลัด เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๖

จัดทำรูปเล่ม

- ❖ นางสาวญานิกา เฟื่องฟู่ง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖
- ❖ นางสาวสุพัฒน์ดา สุภาพ เจ้าหน้าที่ธุรการ ๓
- ❖ นางสาวนิภาพร จันทร์ตรี เจ้าหน้าที่ห้องสมุด ๑

กลุ่มงานห้องสมุด สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร